

Eerste Boek van God

Dit is van dezelfde tijd als het Boek van Cpenta-armij, de Dochter van Jehovih. Terwijl dit boek verhaalt over de hogere hemelen, gaat het Eerste Boek van God op dezelfde wijze over de lagere hemelen en de aarde, gedurende hetzelfde tijdsbestek. Dit boek handelt geheel over de vier grote persoonlijkheden die door God gekozen zijn, namelijk: Po van Chine'ya, geïnspireerd door de God Yima; Brahma van Vind'yu, geïnspireerd door de God Div; Abram van Parsi'e, en naderhand van Egipt, geïnspireerd door de God Vishnu en Ea-wah-tah van Noord-Guatama, geïnspireerd door de God Os. En deze inspiraties waren gedurende dezelfde periode in de hemelse koninkrijken bekend als de tijd van de Arc van Bon. Deze vier Goden waren de Divan-Hoofdgoden van die dagen, Ha'Chue was de Hoofd-Div.

HOOFDSTUK I

1. De Schepper der Scheppingen: Uit Hem zijn alle stemmen. Uit Hem zijn alle dingen in gedaante. Uit Hem en in Hem deze uitingen. Door Zijn Goden en Heren en hoogverheven engelen en stervelingen.
2. In hun heerschappij gaf Hij de aarde voor de heerlijkheid van Jehovih. Hun God kwam en wandelde en sprak met degenen die toebereid waren voor de verlossing van Zijn uitverkorenen.
3. Voor de vier in stand gehouden delen van de aarde gaf Hij vier Zoons van heilig licht en macht voor de stem van God en zijn Heren.
4. Po, van Jaffeth; Abram, van Arabin'ya; Brahma van Vindyu en Eawahtah, van Guatama; hun verslagen zijn eeuwigdurend op de aarde en ze zijn een getuigenis dat deze mannen door de Vader verwekt werden voor Zijn eigen heerlijkheid, en voor de verlossing van de mens.

HOOFDSTUK II

De eerste Chinese bijbel. Deze gaat over Po, een Iesu die door God werd uitverkoren voor de kinderen van Jaffeth.

1. Dit zijn de geslachten van de lijn van Licht vanaf de tijd van Zarathoestra:
2. Shu Sa, Gwan, Loo, Sam, Dhi Jo, Wee, Him, Gow, See, Wing, He Wen, Tse Kong, Lam Ne, Moo Yow Tine, Luts, Hime, Mai Se, Hong, Ghee, Wan Ghee, Tse Loo, elkaar opvolgend.
3. Alle hierboven genoemden waren zieners en profeten van God (Licht), die vanaf hun jeugd de Stem bezaten en ze waren elk op hun beurt een schild en beschermer voor de uitverkorenen van God. (faithists)
4. God (Licht 1) zei: Zie, met Tse Loo ging de Stem verloren. Maar ik riep luid over het aardoppervlak, en mijn Licht verspreidde zich rondom.
5. En daar kwam een vrouw van Che Song, Ha-se genaamd, een I'hin door wie de Stem herkregeen werd.
6. Ha-se had zeven zoons en zeven dochters, die allen de Stem hoorden en het Licht zagen.

7. En God scheidde de veertien zoons en dochters, de een van de ander, en stuurde hen in verschillende richtingen.
8. Dit zijn nu de stammen, die uit hen voortkwamen: King, Si, Gwe, Loo, Hi-Gah, Hi-se-Gua, Yo, Ha Fung, Ne, Hi Lam, Se'ing, Yuth Lo, Jon, Ying'e en Ho Lun Gow.
9. Uit het geslacht van Ha Fung kwamen Enam-jo en Ze'zoo voort (half I'hin). Uit Ying'e ontsproten No'e en Yu Laim; evenals Yu'tse en He-ah. En God gebod de He-ahns om in het zuiden te gaan wonen, en dat deden zij.
10. Van het geslacht van King stamden de We Yah-ho af; en zij woonden in het noorden en gingen broederschap aan met de Foe-Sim, die door hun bloed I'huans waren en ook volgelingen van de Zarathoestrische wet onder de naam Sa Sin, en rab'bahs bezaten die zij 'bah' noemden, zoals zij tot op heden nog doen.
11. Uit de stammen van Foe-Sim ontsproot Han; en uit We YahHo ontsproten Hi en Te-Wing'e; beide stammen bezaten het Licht en de Stem.
12. En al de noordelijke gebieden van Jaffeth verbleven in vrede en geluk.
13. En God zag op hen neer en zegende hen in alle dingen.
14. Niettemin geschiedde het dat de stammen van Han de geboden van God vergaten; en Le Han, een machtige hoofdman, stond op temidden van hen, en stelde de Osirische leer weer in; dat stoffelijke kennis hoger zou staan dan de Ormazdische wet.
15. Han overweldigde de centrale troon van Jaffeth, en noemde zichzelf Han, Koning van de Zon. En zo wijdde Han zichzelf eraan om kennis te verkrijgen en deze kennis aan het volk op te dringen.
16. Han vaardigde het volgende besluit uit: Han, Koning van de Zon! Zie, er is één zon met haar satellieten. Er zal maar één koninkrijk zijn, met satellietstaten.
17. Aanschouw mij, ik ben de zonnekoning. Ik zal alle andere leerstellingen en wetenschap afschaffen. Laat de hele wereld voor mij buigen!
18. Er werd aan Han gevraagd: Moet een mens het Onzichtbare niet aanbidden? Hij antwoordde: Het is beter een steen te aanbidden, die kun je zien.
19. Han zei: Aanbid niet met woorden, maar met werken; vereer niet door te bidden, maar door rechtvaardig te handelen. Wat is bidden anders dan het huilen om eigen zwakte?
20. Indien er een Onzichtbaar Licht is, zal Hij zijn eigen gang gaan. Wat is het nut om tot Hem te bidden? Riten en ceremoniën voor Hem zijn de uitdrukking van dwaasheid. Riten en ceremoniën voor onze voorvaders zijn niet kwalijk te nemen. Als hun zielen voortbestaan, zullen de ritens en ceremoniën hen veel genoeg doen.
21. Zo schafte Han de eredienst voor Jehovih (Licht) en Zijn Goden en Heren af.
22. God zag omlaag vanaf zijn heilige heuvel in de hemel, en hij zei: Het is goed; laat Han de heerschappij hebben. Han brengt de menigte in verrukking met zijn nieuwe leerstellingen, en hij herinnert zich niet dat deze leerstellingen duizenden jaren eerder geprobeerd werden.

23. God profeteerde door zijn profeet Ze-Wing'e en zei: Luister naar mij, O Han, en alle mensen van de hele wereld, Ik profeteer door middel van de Stem en het Licht (God en Jehovih); ik weet dat mijn woorden ware woorden zijn: door woorden wordt de ziel gebogen; door niet tot het Onzichtbare te bidden, zal het Onzichtbare worden vergeten. Door de afschaffing van riten en ceremoniën voor de Goden, zullen de Goden worden vergeten. De mens zal zich verheffen in zijn eigenwaan tegen zijn Schepper en zeggen: Kijk naar mij, ik ben het hoogste van alle dingen; mijn verstand is het grootste van alle wijsheid. En de stammen van de mensen zullen ernaar streven om meningen als fundamentele leerstellingen te vestigen. Oorlog en vernietiging zullen over de naties komen!

24. Han wilde geen aandacht schenken aan de profetie van God. Han stichtte hetgeen genoemd werd de Eerste Han Dynastie, en het verspreidde zich over het land Jaffeth vanuit het centrum tot aan de omtrek.

25. En er kwam door de wetten van Han een grote vervolging van de Faithists, de vereerders van Jehovih (Licht).

26. Han zei: Beproof hen door het voedsel dat zij eten; en degene die weigert vis of vlees te eten zal ter dood worden gebracht. Ook zal geen enkele man of vrouw in de gerechtshoven begenadigd worden, die het leven heilig acht van een koe, of een paard, of een hond, of welk ander dier dan ook op het oppervlak van de aarde, of in de wateren, of in de lucht boven de aarde.

27. Zo werden de Faithists, de volgelingen van de Zarathoestrische wet, buiten de wet gesteld, gefolterd en aan alle kanten ter dood gebracht. En het was uitgekomen zoals door Ze-Wing'e geprofeteerd was.

28. God zei: Kijk eens, zij hebben niet alleen de Schepper vergeten en Zijn Persoon met woorden geloochend, maar ook in gedrag. Want zij achten niets heilig hetgeen Hij levend schiep, zelfs niet de mens.

HOOFDSTUK III

1. Uit Ze-wing'e liet God profeten opstaan voor zeven geslachten. Ze-wing'e gewon Do Tse, die gewon Yin, die gewon Hi Ne, die gewon Lan Se'ang, die gewon Dhi Hsotch'e, die gewon Ho Lon, die gewon Po die een Iesu van geboorte was. 2)

2. Toen Po nog heel jong was, kwam de stem van God tot hem en zei: Wees standvastig in de leer van uw voorvaders, die geen vis of vlees aten; uw God zal u niet alleen in leven houden, maar u zult de verstrooide stammen van de Zarathoestriërs, de Faithists, bijeenbrengen en hen hervestigen in dit grote land.

3. In die dagen leefden vele Zarathoestriërs celibatair; en de koning zag zijn volk door de oorlog verminderen en hij maakte een wet tegen het celibaat, bevelend dat alle mannen moesten trouwen, en alle vrouwen kinderen moesten voortbrengen of anders ter dood gebracht zouden worden.

4. Toen Po volwassen was geworden, zei God tegen hem: Luister, u kunt de wet niet vervullen, want u bent een iesu-geborene. Maar ik zal u een vrouw brengen zoals u, die ook onvruchtbaar is, maar u beiden zult gezegend worden met drie kinderen en u zult hen Wan-le, To-ghan en Tse Loo noemen.

5. En het gebeurde dat een vrouw van Hong Ge, met drie aangenomen kinderen, ontsnapte aan de

tirannie van Dhi'Wan, en ze vluchtte naar de zuidelijke stammen van Hi See Gua en Yo en Gwan Goon; en Po trouwde met haar en gaf zijn vrouw de naam Ah T'dowh Jee.

6. Po was twintig jaar oud toen hij trouwde, en hij ging met zijn vrouw en de drie kinderen naar de provincie van Heng'a Di, waarvan de naam betekent: broederland, en hij werkte door het hekelen van vlas en hennep.

7. En God kwam tot Po en zei: Hoe groot is uw trouw aan het Allerhoogste Licht?

8. Po antwoordde: Ik zal Hem in alle dingen gehoorzamen.

9. God zei: Zou u uw drie zonen offeren, indien dit door uw Schepper geboden werd?

10. Po antwoordde: Zij zijn van de Schepper, niet van mij. Hoe zou ik durven offeren hetgeen een ander toebehoort?

11. God zei: U bent verstandig. U kent de Ormazdische wet.

12. Toen vroeg Po: Wie bent u? Wie is het die in stilte over mij komt en vragen stelt?

13. God zei: Ga heen, bezoek Hi Seiang, de filosoof, en ondervraag hem.

14. Hi Seiang was de gouverneur over de zuidelijke provincie Heng'a Di, en hij was bovendien een man van grote kennis.

15. Po kwam bij hem, legde hem de vraag voor en zei: Wat is het dat ons vragen doet stellen? Waarom vragen en antwoorden wij onszelf de hele dag?

16. Hi Seiang antwoordde: Zijn wij niet twee ego's? Spreken wij niet in onszelf als twee ego's?

17. Po zei: Welke, zou u zeggen, is het hogere zelf (ego), dat wat in ons altijd vragen stelt, of dat wat altijd antwoordt?

18. De gouverneur zei: Dat wat vragen stelt moet het hogere zelf zijn.

19. Po zei: Wie is het?

20. Hi zei: Het is niets. Het is iets. Po antwoordde hem: Het lijkt mij toe dat deze twee ego's twee verschillende personen zijn; de één behoort tot het vlees, de ander tot de Schepper. Want dit vragende zelf is hetzelfde dat God en de engelen ziet en hoort.

21. Hi zei: Wat zegt u? God en de engelen?

22. Po antwoordde: God en de engelen.

23. Waarop de gouverneur protesteerde en zei: Daagt u ook de wet nog uit?

24. Po zei: Wat ik zie, zie ik, wat ik hoor, hoor ik. Iets buiten onszelf heeft ons gemaakt, en heerst over ons.

25. De gouverneur vroeg: Hebben wij de wereld niet ontdaan van bijgeloof? Waarom laat u zich in met doctrines uit de donkere tijden? Ik zeg u dat er slechts twee dingen in heel het universum zijn: het onzichtbare firmament en de stoffelijke werelden die er in rondrijven. Hun actie en reactie op

elkaar brengt voort wat wij leven noemen, hetgeen slechts een opbruising is die komt en gaat, en verder niets. De wetten zijn goed. Han heeft er goed aan gedaan de doctrines van de Ouden af te schaffen.

26. Terwijl zij zo zaten te praten, zond God een vurige vlam in een dichtbij staande struik, en een stem sprak uit de vlam: Wie zegt u dan die ik ben? Want waarachtig, ik ben!

27. De gouverneur zag het licht, en zag dat de struik niet werd verbrand; en ook hoorde hij de stem. Maar God liet hem toe om koppig te zijn, en Hi zei: Luister, u komt bij mij, wetend dat ik een filosoof ben, en u betoverde de struik, als een magiër. Ik beheers wel duizend boeken en ik sta bekend als een man van grote kennis. U hebt mij beledigd.

28. Po zei: Waarom beschuldigt u mij? Want is het niet terecht dat ik u beschuldig van tovenarij? Ik deed het niet.

29. Opnieuw verscheen God en zei: Beschuldig niet hem, mijn zoon Po. U zult met hem werken. Ik geef het land Feh in uw hoede; want op ditzelfde uur is Moo Gwon gestorven. De stammen van Ghan zullen bijeengebracht worden in Feh en Heng'a Di.

30. Hi Seiang, de gouverneur, was verbaasd over de woorden van het Licht; en hij stuurde er een dienaar op uit om vast te stellen of Moo Gwon gestorven was; en het bleek juist te zijn, ofschoon het een dag heen en een dag terug reizen was.

HOOFDSTUK IV

1. Hi Seiang, de gouverneur, ontbood Ah Sin om de geaardheid van Po te onderzoeken. Toen de drie zo bijeen waren, schreef God in het zand het woord Te-in, en het was alsof een vurige vlam de grond doordrong.

2. Po zei: Van nu af aan zal Te-in de naam zijn van de stammen die alleen in de Schepper geloven. Want alleen Hij heeft het geschreven.

3. Ah Sin zei: Hoe kunt u onderscheid maken tussen hetgeen door de geesten van overledenen en hetgeen door de Schepper wordt geschreven?

4. Po zei: Licht komt in licht; duisternis komt in duisternis.

5. Hi Seiang vroeg: Zegt u dat u de engelen en de Goden kunt zien?

6. Po zei: Ik zie de engelen, maar de Goden kan ik niet zien. De engelen zijn zoals wij; maar de Goden zijn als een vurige vlam.

7. Terwijl zij zo aan het redeneren waren, kwam er een licht in de vorm van een triangel en het rustte op het hoofd van Po, en het woord Te-in stond geschreven op de zijden van de driehoek.

8. De gouverneur zei: Wat betekent dit? En Po, die onder invloed van het licht van God stond, zei:

9. Noem mij Te-in; Ik ben de Vader (rab'bah of bah) over al het levende. Ik schrijf in het zand, en spreek door de monden van mijn zieners en profeten. Hij die u Po noemt is Mijn Zoon, geboren voor de verlossing van Mijn uitverkorenen uit de slavernij van Han en zijn trawanten (onderkoninkrijken).

10. Zie, Mijn volk wordt gevangen gehouden en gemarteld, vervolgd en misbruikt. En u beiden hebt de koninkrijken schatting opgelegd voor de glorie van Han in zijn onrechtvaardig werk.
11. Zorgt u ook voor triangels, en maak Mij tot de uwe, en Ik zal ook uw koninkrijken verlossen.
12. Hi Seiang en Ah Sin zochten beiden naar één of ander voorwendsel om het juk van de Han dynastie af te werpen, en nu leenden ze een gewillig oor aan de instructies van Po en de Stem (Te-in).
13. Derhalve werden de geleerde mannen van deze provincies bijeengeroepen om van God, via Po, de mysteries van de aarde en de hemel te leren, en speciaal van de grote monarchie.
14. Toen deze raden bijeengekomen waren, liet God zijn licht over Po schijnen, en zij allen zagen het. En de woorden die Po sprak werden Gods woorden genoemd. (Vede'or). Woord voor woord leerden zij de wijsheid van God, ze steeds weer herhalend, hetgeen genoemd werd: leren met de mond, in tegenstelling tot het leren uit boeken en van tabletten.
15. God zei: Grote beproevingen zullen over Mijn volk komen. De koningen zullen de leringen van de Heer uw God trachten te vernietigen.
16. Daarom moet u Mijn woorden niet opschrijven noch graveren, totdat Ik kom om over de wereld te oordelen.
17. Hetgeen nu volgt, zijn de heilige wetten van God (Te-in), door Po doorgegeven.
18. Tracht erfgenamen voort te brengen die een heerlijkheid voor uw Schepper zullen zijn.
19. Trouw niet vanwege de aandrang van het beest (de natuur in de mens) maar onderzoek uw eigen geest en de geest van uw echtgeno(o)t(e).
20. Sluit uzelf niet op in het celibaat, maar vermenigvuldig u en verfraai de aarde.
21. Uw Schepper voorzag in melk voor de zuigeling, maar met het komen van de tanden zult u ook in hun verzorging moeten voorzien.
22. Voedt hem in overeenstemming met de Ormazdische wet. Om van hem een krijger te maken, geeft u hem vis en vlees. Om hem volhardend en sterk te maken, met volgzzaamheid, denk aan de kameel en de os, die zich voeden met de kruiden die op de aarde groeien.
23. Ne-gwon vroeg: Was het celibaat niet het hoogste van alle wetten? Is dat nu niet meer zo?
24. God zei: Er zijn tijden voor alle dingen. In de dagen van Zarathoestra was het celibaat de eerste wet. In die dagen was de mens nog niet gereed voor Gods wetten. Toch zult u de ene wet niet hoger mogen stellen dan de andere.
25. De volheid van aardse kennis vereist een huwelijk, maar toch blijft de geest na de dood gedurende zes geslachten aan zijn eigen nazaten gebonden. Door celibaat wordt de ziel na de dood van de mens niet gebonden (door de liefde die hij zijn kinderen toedraagt) om bij de aarde te blijven toeven, en kan hij vlug opstijgen naar het paradijs.
26. De man of vrouw die zwak of verminkt is, of doof of blind of met etterende wonden of verborgen ziekten, moet niet trouwen, noch erfgenamen voortbrengen. Noch zal de mens zijn hart

hiermee bezwaren; want dit is het getuigenis van de Vader dat zijn ras zich heeft vrijgemaakt van de aarde.

27. U zult de taal van Pan heilig houden; noch mogen deze, mijn heilige woorden, in welke taal dan ook gegeven worden tot mijn tijd op de aarde is vervuld.

28. Uw zoons op de leeftijd van elf jaar, en uw dochters op de leeftijd van negen jaar, moeten beginnen met het leren van de stelregels. En op dezelfde tijd zullen zij aan de Schepper worden gewijd en toevertrouwd aan Zijn dienst. En van de zesde wet is dit tot een deel gemaakt, te weten: Leraren in het openbaar zullen celibatair zijn; de kinderen die beslissen dat zij leraren of priesters of priesteressen willen worden, moeten de gelofte van het celibaat afleggen. Want zulke personen zijn gehuwd met de Grote Geest; en zij zullen als Goden en Godinnen zijn, zich ervan bewust de ene persoon niet méér liefde toe te kennen dan de andere.

29. Denk eraan dat zij die trouwen, door Ormazd gekozen zijn om nakomelingen te verheffen voor de heerlijkheid van hemel en aarde; en zij zullen samenwonen in vrede, liefde en harmonie.

HOOFDSTUK V

1. De wijzen zullen over de dwazen heersen, maar om hen te verheffen.

2. De rijken zullen hun rijkdommen verdelen tot voordeel van de stad.

3. De armen zullen de rijken eerbiedigen en bij hen te rade gaan .

4. Kijk, ik heb vele gaven aan mijn volk gegeven: de vrouw om te zogen; de zeer sterke man om de lasten te dragen; de wijze man om het toezicht te houden over de stad; de geleerde man om de Ouden te verklaren; de profeet om mijn stem te horen; de magiër om de stem van de engelen te horen; de geneesheer om de zieken te genezen; ieder afzonderlijk voorzag ik van goede gaven.

5. U zult niet andermans gaven begeren, maar wijs zijn in het ontdekken van uw eigen gaven, en ze gebruiken tot voordeel van de stad.

6. Noch zult u andermans rijkdommen begeren, noch iets dat van hem is. Wat is een rijke man meer dan een waakhond? Want het is zijn zaak of hij mijn geboden vervult of niet.

7. In overeenstemming met ieders gaven, verlang ik van hem hetgeen hij voor de mensen van zijn stad kan doen.

8. Voor de arme mens zijn mijn eisen lichter dan een strohalm op de rug van een kameel.

9. Voor de onwetende mens en het zeer jonge kind voorzag ik in de wijzen en vermogenden zoals de Goden, om hen te verheffen. Zoals zij hen dienen, zo zegen ik hen voor hun werk.

10. Hetgeen zij stoffelijk doen voor de verrijzenis van degenen die onder hen staan, zodanig zal ik hen in de geest antwoorden in mijn verrijzenissen in de hemelen.

11. U zult slechts één keer trouwen; noch zult u naar een andere partner omzien, al de dagen van uw leven.

12. De echtgenoot zal de meester zijn van het huis; maar als hij afwezig is, zal de vrouw de

meesteres zijn.

13. Zeven kasten heb ik voor mijn uitverkorenen geschapen: Ten eerste: de profeten; ten tweede: degenen die de hoogste afstamming bezitten; ten derde: de rab'bahs en priesters; ten vierde: de nonnen (spe-e-su); ten vijfde: de geneesheren; ten zesde: de rijken, en ten zevende: de zeer armen.

14. Iedere kaste zal op zichzelf blijven; allen zijn waardig in mijn ogen, en zijn gelijkelijk mijn kinderen.

15. U zult niet doden voor voedsel om te eten, iets dat de adem van het leven ademt.

16. U zult met liefde uw Schepper zoeken in alle dingen op de aarde, in de aarde, in de wateren en in de lucht boven de aarde.

17. U zult met liefde zoeken naar al wat goed is in uw buurman; maar al het kwaad dat in hem is vergeven.

18. U zult de heilige dagen van uw God onderhouden, en ervoor zorgen dat geheel uw volk zich verheugt in de prachtige scheppingen van de Schepper.

19. U zult de profeet van uw God gehoorzamen; en gehoorzaam zijn aan de vader (rab'bah) van de stad. Daarnaast zult ge uw vader en uw moeder eren, en eerbied verschuldigd zijn aan uw grootvader en grootmoeder.

20. Onthoud dat alle mensen gelijk zijn in het huis (de tempel) van God, want zoals de dood de hooggeplaatste en de lagerstaande gelijk maakt, zo is het met mijn volk in het huis dat ik gebouwd heb.

21. U zult de mening van alle mensen eerbiedigen; want zelfs u kunt een vergissing begaan.

22. U zult slechts weinig over uzelf spreken of over iets dat van u is; want alle anderen hebben eveneens een verleden.

23. U zult uzelf in alle rechtschapenheid aanpassen aan anderen.

HOOFDSTUK VI

Over steden en bestuur

1. Om de Zarathoestrische wet te herstellen, moet de grootste stad de tweeduizend zielen niet te boven gaan; en de kleinste stad moet uit tien families bestaan. Behalve als zij celibatair zijn; in dat geval mag een stad zo klein zijn dat die uit acht zielen bestaat, en een priester of rab'bah heeft.

2. De beste en hoogst geleerde man die celibatair moet zijn, zal de priester en bestuurder over de stad zijn; en de zonden van het volk van de stad zullen op zijn hoofd neerkomen. Maar als het een grote stad is mag hij één of zoveel als zes priesters kiezen om met hem te regeren; en in dat geval zullen de zonden van de stad op hen neerkomen.

3. Als er zich een kwestie voordoet, moet de priester diegene bij zich roepen die hij erover wil spreken; en wanneer zij hebben gesproken, zal hij een besluit nemen volgens zijn hoogste licht, en dat zal de wet zonder herroeping zijn, behalve door hemzelf.

4. Het zal gewettigd zijn voor de gouverneur, die de hoofdpriester is, om voor zijn dood al zijn wetten te herroepen; zodat zijn opvolger nieuwe wetten kan maken. Want geen mens zal door zijn eigen wetten na de dood gebonden zijn, in welk geval hij niet terug zou kunnen komen om ze te herroepen.
5. Maar met betrekking tot de wetten die een gouverneur of hogepriester uitvaardigt terwijl hij over de stad regeert, en over alle personen over wie hij gedurende zijn leven geregeerd heeft, zal hij verantwoordelijk zijn voor hen, zowel in deze wereld als in de volgende. Want als een priester of gouverneur een wet van duisternis uitvaardigt, en zijn volk leeft volgens die wet, dan zullen hun zielen door zijn fout in de volgende wereld in duisternis verkeren, en zal hij hen in de geestenwereld moeten antwoorden voor wat hij in deze wereld heeft gedaan.
6. Waar de vervaardiging van koper of ijzer, of andere dingen meer dan tweeduizend zielen vereist, daar moet een andere stad zijn, met vijfmaal de breedte van de eerste stad tussen hen. En het bestuur van de tweede stad moet gelijk zijn aan het bestuur van de eerste. Maar in ieder geval mogen er niet meer dan vier steden dicht bij elkaar in hetzelfde land zijn.
7. U zult noch huren noch gehuurd worden; niet onder uw eigen mensen en niet onder het volk van de koning. Noch zult u dienaren hebben, noch meesters, want allen zullen gelijk zijn, slechts dienaren van Ormazd.
8. Sin-wah vroeg: Werd het niet in de Zarathoestrische tijd geleerd de kaste van de mensen te eerbiedigen volgens het aantal van hun dienaren? En of zij, volgens de afstamming van de mensen, geboren waren uit ouders die boven de dienstbaarheid voor vele geslachten waren uitgestegen?
9. God zei: De oude wet was er voor de oude tijd. Het was een goede wet om het ras van de mensen voor speciale zaken en leringen te verbeteren. En die wet heeft aan zijn doel beantwoord. De geneesheer heeft grote genezingen tot stand gebracht; en hij kent alle delen van het vlees en het bloed. De mijnwerker kent de verschillende soorten steen en de metalen die erin zitten, en hoe ze eruit te halen zijn. De boer kent de grond en de opbrengst daarvan, en wat zij het beste kan voortbrengen. De spinner en de wever hebben de beste vezels gevonden voor papier en kleding. En zo is het geschied in alle afdelingen; door de Zarathoestrische wet van de kasten hebben zij deze dingen voldoende vervolmaakt, voor de behoeften van de mens.
10. Daarom moet u al deze dingen aan allen onderwijzen, en zij moeten met hun eigen handen in alle industrieën werken, eraan denkend dat de hoogste, beste, meest volmaakte mens degene is die alle dingen kan doen.
11. Jon-Le vroeg: Aangezien een man slechts een paar jaar te leven zal hebben, waarom zou hij er dan naar streven dingen te leren die tot de aarde behoren?
12. God zei: Alle geleerdheid is als een gymnasium voor de geest. Kennis is de kracht van de ziel.
13. U zult alle dingen aan uw zoons en dochters onderwijzen, hen vervolmakend in de daarbij geschapen talenten. Ten eerste: tot nuttige werkers; ten tweede: tot kennis; ten derde: tot muziek en kunst, beeldhouwen en schilderen; ten vierde: tot de mijnbouw, en ten vijfde: tot volmaaktheid.
14. En u zult het werk en het leren afwisselen met ontspanning, niet alleen met rituelen en ceremoniën, maar met onschadelijke spelen, zoals dansen, wedlopen en spelen, oud en jong.
15. Het aankweken van vreugdevolle harten, want dat zijn openhartige woorden van glorie voor de Grote Geest.

16. Iedere gouverneur, en priester, en rab'bah, moet zorgen voor een opvolger; volgens het licht van de Raad van de Allerhoogste moeten zij gekozen worden.

HOOFDSTUK VII

1. Hi Seiang werd bekeerd tot de leer van Po zoals die door God onderwezen was, die in die dagen Te-in genoemd werd in dat land.
2. Ah Sin en Hi Seiang en Tse Gow sloten een verbond om de heerschappij van Han omver te werpen, en ze maakten dit aan hem bekend. Daarop verklaarde Han hen de oorlog. En hij vervolgde hen wreed, een groot land verwoestend.
3. Po en zijn volgelingen werden zodoende naar het zuiden verdreven; en op hun weg verzamelden zij de faithists van de stammen van He-ah.
4. Nu gebeurde het dat Hans succes in de oorlog zo groot was, dat hij zijn legers niet samentrok maar ze in diverse richtingen liet verspreiden. En kijk, hij ging zo ver dat de barbaren zijn legers overvielen en ze vernietigden. En Han zelf kwam om door de klap van een barbaarse vrouw.
5. In het vierde jaar van de inspiratie van Po, keerde deze terug en nam de landen van Feh, Heng'a Di en Se Lov in bezit en hij installeerde Ah Sin en Hi Seiang opnieuw als gouverneurs.
6. Hi Seiang riep een raad van dertien koninkrijken van Jaffeth bijeen en na zeventig dagen van beraadslaging werd Hi Seiang tot heerser over Jaffeth aangesteld en ontving de titel: Koning van de Zon.
7. En hij legde de leerstellingen van Po in de wet vast, en veranderde de naam van het Al Licht in Te-in, hetgeen God betekent. En hij liet alle vervolgingen van de Faithists ophouden; en hij verbood de afgodendienst.
8. En Po reisde van het oosten naar het westen, van het noorden naar het zuiden, en hij onderrichtte en vertoonde wonderbaarlijke dingen. En God was met hem te allen tijde en op alle plaatsen.
9. En hij verzamelde de uitverkorenen en legde de geboden van God (Te-in) uit en bracht ze in praktijk.
10. En de mensen hielden op alle idolen en Goden en verlossers te aanbidden, slechts de Schepper werd aanbeden.

Einde van de eerste Chinese bijbel

HOOFDSTUK VIII

De eerste Foenicische bijbel. Deze gaat over Abram, een door God uitverkoren man voor de kinderen van Arabin'ya.

1. Uit de scharen van Parsi'e, die uit het volk van Shem waren, die sinds de dagen van de Vloed bestonden, kwam Abram voort, een man, uitverkoren door God in de Arcs van Spe-ta en Bon, voor de bevrijding van de Faithists van Arabin'ya. God zei: Omdat zij er geen uit de zonen van Ham

hebben verheven, zal uw naam voortaan Abram-Ham zijn, en het zal een getuigenis zijn voor duizenden jaren van mijn verslagen in de bibliotheken van de hemel.

2. En het geschiedde dat vervalsers en bedriegers, die geen vrees voor Jehovih hadden, valselijk de vertaling van de betekenis van de woorden Abram en Ham gaven, niet wetend (in duizenden jaren) dat, hoe gering een kwestie ook mag zijn, Hij de waarheid en de glorie van Zijn geopenbaarde woord aan de dag zal leggen.

3. God leidde Abram uit He-sa, zijn geboorteplaats, waar hij mandenmaker was, en bracht hem naar het oude land van Ham dat door Druks vernietigd was voor de Vloed, zoals de naam dit aanduidt; waarna God hem de bijnaam Abraham gaf, en hem aanstelde als hoofdrab'bah over de Faithists van Arabin'ya.

4. Dit zijn nu de geslachten van de lijn waarvan Abram afstamde, dat wil zeggen: Van Shem en de zeventig stammen die zich aanvankelijk achter de bergen van Owatchab-habal begaven, kwam Tur die zich vestigde in Parsi'e, en zijn afstammelingen Raf-bak, en diens afstammelingen Goe, en diens afstammelingen Wawa, en diens afstammelingen Sadr.

5. Met Sadr ging de lijn verloren, maar werd door diens dochter Bar-bar herkrege via de I'hins in het land van de Geiten, waar de Listiërs woonden, die de tirannie van de koningen van Oas ontvlucht waren.

6. Van Bar-bar stamde Egount af, van hem Dir, van hem Wowsha, van hem He-lial, van hem Rac-ca. En hier liep de lijn via de vrouwelijke erfgenamen, beginnend met Rac-ca's dochter Hess, van haar stamde Gil-gil af, van haar stamde Thussa af, van haar stamde She af. van haar stamden zeven geslachten met su'is af; en het ging verloren met We-ta-Koo, maar werd herkrege door I'hin-zaad en verscheen in Re-both en opnieuw strekte su'is zich uit door deze geslachten: Arfaxad, Sala, Eber, Peleg, Roo, Sa-rug, Nahor en Terah; maar met Terah ging de lijn verloren, maar werd herkrege door I'hin-zaad waaruit Geth ontsprong, uit wie Choe ontsprong, uit wie Gus ontsprong, uit wie Ra-bak ontsprong, uit wie Ya-shem ontsprong en uit I'hin-zaad ontsprong Ti-lot, en uit I'hin zaad Shi-ar. en uit I'hin zaad Shir-ra, van wie Na-hor de Tweede afstamde, uit wie Abram ontsprong.

7. Abram was van zuiver bloed, een I'huan; en het licht van su'is was met zijn voorvaders en moeders geweest sinds de Vloed, en hij was groot en rood, als koper, en had zwart haar en een lange baard, woest om te zien, maar zijn ziel was zachtaardig als van een vrouw.

8. Abram kon zien zonder ogen en horen zonder oren en kende de dingen door het licht van God, dat in hem woonde. Daarom koos God Abram uit om de Faithists in Arabin'ya en de aangrenzende landen samen te brengen, zoals hij Po in Jaffeth had aangesteld.

9. In die dagen waren er grote koningen en mensen met grote kennis, en zij hadden wetenschappelijke boeken en instrumenten om de dingen veraf en dichtbij te meten.

10. En Abram kende deze dingen, want hij was dienaar van een koninklijke familie geweest waar geleerde mannen en vrouwen bijeenkwamen. En zo, wetend dat de kracht van God op hem was, liep hij weg in zijn jeugd, en leefde onder de Listiërs, die manden en sieraden in de bossen maakten, en die zij verkochten aan de mensen van de koning.

11. God sprak tot Abram en zei: Vrees niet voor geleerde mensen en treur ook niet om de kennis in boeken. Wanneer zij vergeten zijn, zullen uw woorden en uw werken zich over de wereld verspreiden.

12. En God woonde bij Abram, onderrichtte hem en deed wonderen door hem. En het geschiedde

dat de Listiërs in hun omzwervingen, terwijl zij waren verkochten, de slaven van de koningen vertelden over de wonderen van Abram.

13. En de slaven ontvluchtten de slavernij en gingen de wildernis in op zoek naar Abram. En toen zij bij hem kwamen, sprak hij tot hen, dag aan dag zoals ze kwamen, en hij zei:

14. Waarom zijn jullie gekomen? Ik heb jullie niet geroepen! En toen ze niet konden antwoorden, zei Abram tot hen: God bracht jullie hier. Uit zichzelf doet de mens niets. Onderzoek dan de optekeningen van jullie geslachten; want jullie zijn de afstammelingen van de Faithists van weleer.

15. En zij onderzochten ze en vonden dat er niet een was die niet stamde uit de tijd voor Zarathoestra.

16. Abram zei: Denk niet dat God slechts naar één mens komt; als hij voor een stem zorgt, zorgt hij ook voor oren en harten. Omdat jullie hem getrouw zijn geweest, riep hij jullie om jullie van je vijanden te verlossen, die ook Gods vijanden zijn.

HOOFDSTUK IX

1. Toen er bij Abram in She-a-do-wan vijfenveertighonderd zielen waren gekomen, sprak God tot Abram en zei: Kom nu, ik zal u en uw volk in een ander land leiden.

2. Dus leidde Abram hen vandaar en kwam in Beneden Howd-Lutz. En het geschiedde dat er in het volgend jaar nadat zij uit She-a-do-wan vertrokken waren, een hongersnood over het land kwam, en de vijanden van God werden afgesneden en konden Abram en zijn volk niet vervolgen.

3. Daarna was het dat Abram Abraham werd genoemd, en hij bouwde altaren om te aanbidden en offeraltaren, overeenkomstig de geboden van God.

4. Nu geschiedde het in de eerste dagen van Abraham, dat hij zijn broeders vertelde dat het licht en de kracht van God met hem waren; en ofschoon de anderen in Abraham geloofden, was dat niet het geval met Lot, Abrams broeder, en Lot, Abrams neef, en ze zeiden van hem: Hij werd op natuurlijke wijze geboren, en is wijs volgens zijn eigen verstand.

5. God zei tot Abraham: Luister, het is een eenvoudige zaak om met de geesten te spreken, maar om rechtschappen over hen te oordelen is niet zo gemakkelijk. Daarom zullen u en uw vrouw en honderd uitgezochte mensen Sodom en Gomorrah in het dal van Siddim bezoeken.

6. En Abraham en zijn volk gingen zoals door God geboden was en ze bezochten de steden Sodom en Gomorrah; en God sprak heimelijk tot Abraham en zei: Ik zal deze steden vernietigen, want zij zijn als hellen voor duivelse geesten; maar Lot zal omwille van u ontkomen.

7. En toen zij in Sodom waren aangekomen, liepen daar engelen temidden van het volk, en het volk wist dat zij engelen waren, maar trok zich niets van hen aan. En er waren wetten, uitgevaardigd door Bera, de koning van Sodom, betreffende het gedrag tussen engelen en mensen.

8. En Abraham, gedreven door de tegenwoordigheid van God, zei tegen zijn volk: Kijk eens, daar zijn engelen die zich aan genotzucht overgeven en meedoen met de stervelingen: door met hen te eten, met hen te slapen en deel te hebben aan alle goddeloze genoegens.

9. God liet door zijn engelen vuur en zwavel op Sodom en Gomorrah neer regenen, en zij werden in

de as gelegd en vernietigd. Lot, de oudere, ontkwam en ging in een grot wonen.

10. En nu, nadat Abraham en zijn volk waren teruggekeerd naar Jireh, zijn kamp, en het nacht was, zei God tegen Abraham: Wees standvastig en toon het uw volk, opdat zij mijn woorden zullen begrijpen.

11. En terwijl zij nog voor het altaar aan het bidden waren, trok God zich van Abraham terug, en liet toe dat de kwade engelen, die hen uit Sodom en Gomorrah gevolgd waren, het altaar naderden. En één van de engelen bekleedde zichzelf met een groot licht, en met een kroon en met fonkelende juwelen, en hij verscheen, zodat de hele menigte hem kon zien.

12. Abraham zei: Wie bent u? En de geest antwoordde: Ik ben uw God, de heerser over hemel en aarde. Abraham zei: Ik ben uw dienaar; wat wenst u? En de geest antwoordde: U zult uw enige zoon Izaäk nemen, en uw scharen die met u in Sodom en Gomorrah waren, en met mij meegaan waarheen ik u zal leiden, want ik heb een groot werk voor u.

13. Abraham zei: Wat u mij ook opdraagt, ik zal het doen.

14. Dus, in de morgen, kwamen Abraham en zijn zoon Izaäk, en de scharen die bij Abraham in Sodom en Gomorrah waren, bijeen. En Abraham vroeg: Waarheen, O God?

15. De geest antwoordde: Neem takken en een brandend stuk hout en begeef u naar de top van die heuvel daar, want u moet de riten van het brandoffer herstellen. Dus vertelde Abraham hetgeen God gezegd had, en zij begonnen, en Izaäk droeg de wilgentakken, zoals de mandenmakers die gebruiken, en hij zei: Dit zal de grote stukken doen ontbranden; maar wat wilt u als brandoffer, O vader? En Abraham zei: Daar zal God voor zorgen.

16. En toen zij naar boven waren geklommen, verzamelde Abraham de houtblokken en stapelde ze op en Izaäk plaatste de wilgentakken.

17. Toen sprak de geest en zei: Wat zal een man boven alle dingen in de wereld liefhebben? En Abraham antwoordde: God. En de geest zei: Daarom moet ge uw enige zoon, Izaäk, offeren, als brandoffer. En het zal een getuigenis voor uw volk zijn dat u God wilt gehoorzamen, zelfs door het offeren van uw eigen vlees en bloed.

18. Abraham zei: Toon mij dat u God bent, opdat ik mij niet vergis; want mij werd geboden niet te doden.

19. En de geest ging weg van Abraham, bemerkend dat hij de hogere wet kende. En Izaäk was bedroefd, want hij wilde er getuige van zijn wat een offer was. En het volk, dat een ram in de nabijheid zag, ging ernaartoe, ving hem en slachtte hem en sprenkelde het bloed op de offerplaats, en zij staken het vuur aan en roosterden het vlees, en namen het en gaven het aan de armen.

20. En Abraham noemde de plaats Jehovih-Jireh, en zij keerden naar het kamp terug; en Abraham, door God bewogen, sprak het volk toe.

HOOFDSTUK X

1. Abraham zei: Dit getuigenis leg ik voor u af, waarvan getuigen onder uw eigen broeders zijn, dat zelfs de door God uitverkorenen misleid kunnen worden door boosaardige engelen; want zij kunnen iedere naam en gedaante aannemen; en omdat zij geen vrees voor God hebben, verklaren zij valsheid voor waarheid en duisternis voor licht.

2. En, zoals u gezien hebt, de meest zondige steden zowel als de reinste steden kunnen de plaatsen zijn waar engelen vertoeven.
3. Daarom moet u niet naar tekenen en wonderen zoeken, want deze kunnen van boosaardige geesten zijn, zelfs niet als ze zich lichamelijk laten zien en geleerd spreken. Het ligt niet in de kracht van de mens om door woorden en tekenen, of door eden en beloften te weten wat de waarheid is.
4. Eén ding heeft de Vader met dat al geschapen, hetgeen Zijn eigen Licht is. Daarom dient u gelovend te zijn ten opzichte van mensen en engelen als zij u onderrichten in overeenstemming met Jehovih, hetgeen leven voor allen is, en geluk voor allen, zonder aan iemand te offeren; dan zijn zij heilig.
5. Indien een mens of een engel zegt: Bezoek de zieken en zorg voor de lijdenden, volg dan zijn raad op, want het is van de Vader.
6. Maar als een mens of een engel zegt: Doet u zo, en u zou er voordeel van hebben, of glorie, of applaus, gehoorzaam hem niet, want hij geeft raad voor uzelf en niet voor de broederschap der mensen. Hij is niet uit God.
7. Want er zullen geesten komen in de vermomming van uw vaders en moeders die gestorven zijn, liefde en voordeel voorwendend voor u. Geloof hen niet, behalve als zij u leren uzelf op te offeren ten bate van anderen.
8. De goddelozen van hart, die geprofiteerd hebben van kudde en van goud en zilver, zeggen: Kijk, God heeft mij gezegend! Maar ik zeg jullie, zij zijn gevloekt, en niet uit God. Heeft hij u hier bijeengebracht omdat jullie rijk waren? Jullie waren slaven, en in armoede; ziek en in slavernij. En hij kwam en verlost jullie. Wees zoals hij is en hij zal bij jullie blijven.
9. Als er een man komt die zegt: Dit is mijn jas; geef hem aan mij! Dan moet u zeggen: Bewijs zelf maar wie u bent. Maar als er een man naar u toekomt, en hij zegt: Uw kudde is op het verkeerde pad geraakt, dan zult u niet tegen hem zeggen: Bewijs zelf maar wie u bent. Maar ga heen, en zorg voor uw kudde.
10. Indien een geest zegt: Ik ben uw vader, zeg dan tegen hem: Het is goed, wat wilt u van mij? En als hij u antwoordt, overweeg dan of zijn woorden uit God zijn. En als zijn woorden niet uit God zijn, dus niet voor de heerlijkheid van de Schepper zijn, zult u hem uitdagen zichzelf te bewijzen.
11. Zoals God de kapitein van hemel en aarde is voor alle rechtschapen zielen, zo is er een satan die de kapitein is over de boze geesten.
12. En voorzover het volk van de koning geen vertrouwen in de Vader heeft, vallen hun zielen ten prooi aan satan en zijn heerscharen.
13. Laat geen mens zichzelf vleien met te zeggen: Ik heb me aangesloten bij de Faithists; mijn ziel zal aan de hel ontkomen. Want op die dag en dat uur kan God hem beproeven om te zien of zijn hart in staat is tot goede werken en heiligheid. Want als u openlijk voor God uitkomt, bent u dubbel gebonden om de godsvrucht in uw gedrag naar mensen en engelen in praktijk te brengen.

HOOFDSTUK XI

1. Toen Lot de jongere uit Sodom ontkomen was, hield hij zich op in een kleine stad genaamd Ben-ah, en hij verbleef daar terwijl Sodom en Gomorrah door het vuur verteerd werden; en omdat hij gespaard was, noemde hij die plaats Zoar, want hij was een vereerder van de leer van Zarathoestra die in de Foenicische taal Zoa-raastra werd genoemd. En langer dan duizend jaar werd de plaats Zoar genoemd.
2. Toen Lot uit Zoar vertrok, gingen er twee stammen met hem mee, en er waren uit het huis van Lot nakomelingen geboren uit de twee stammen die hem vergezelden, en deze werden in de latere jaren bekend als de naties van de Moabieten en Ammonieten, welke van de Foeniciërs waren zoals hun namen aantonen, en zij volgden de leer van Zarathoestra.
3. Eertijds verscheen God aan Abraham in een droom en hij zei tot Abraham: U zult een vader van vele volkeren worden.
4. Toen Abraham ontwaakte vertelde hij het aan Sarai, zijn vrouw, en zij had verdriet omdat ze onvruchtbaar was en ze bad tot God omwille van Abraham.
5. Nu geschiedde het dat Hagar, Sarai's dienstmeid, een zoon had die ze Ishmaël noemde; en Sarai was jaloers op Hagar, en beledigde haar tijdens de zwangerschap. En de Heer sprak tot Abraham: Vanwege de haat tussen uw beide vrouwen zal Hagars zoon als een wildeman zijn; zijn hand zal tegen iedere man zijn, en iedere man zal tegen hem zijn.
6. Abraham zei: Hoe, O God? En God zei: Ik vertelde u dat u een vader van vele volken zou worden, en dat vertelde u aan Sarai, uw vrouw. Nu heeft Sarai vergeefs naar nakomelingen verlangd, en in haar begerigheid de deur van uw huis voor satan geopend en daarom is deze kwestie over u gekomen.
7. Ga heen, mijn zoon, en verzoen uw beide vrouwen. En Abraham vertelde Sarai wat God had gezegd. En Sarai vroeg Abraham: Zeg mij, voor het aangezicht van God, is Ishmaël uw zoon? En God zal tussen ons richten, Abraham zei:
8. Leer mij, O God, Sarai zo te antwoorden dat ik hen kan verzoenen. En God zei: Zie, uw Schepper is de Vader van al het levende.
9. En toen Abraham Gods woorden aan Sarai vertelde, huilde ze van verdriet en berouw, en sprak: U bent wijs, O God! Want wat gaat het mij aan, nu ik weet dat Ishmaël uw zoon en Hagar uw dochter is?
10. En Sarai ging naar Hagar en zei: O mijn zuster, ik heb gezondigd voor de Heer mijn God. Ik zag uw zoon en wist dat God hem gegeven had, maar ik ging tegen mijn eigen geweten in en hield niet van uw schat.
11. Hagar antwoordde: Zei uw God dat Abraham de vader van mijn kind was? En Sarai zei: Nee, O Hagar. Hagar zei: Ik zei ook niet dat uw echtgenoot Ishmaël's vader was.
12. Zo werden zij verzoend en krachtens het begin van Abrahams volkeren, was Ishmaël voor God de zoon van Abraham, maar niet naar het vlees.
13. Sarai kreeg een zoon en hij werd Izaäk genoemd, omdat hij geboren was uit Sarai nadat haar tijd om kinderen te baren voorbij was.
14. En toen Hagar zag dat Sarai een zoon baarde, werd Hagar jaloers omwille van Ishmaël en zij huilde in het bijzijn van Abraham. Hagar zei:

15. Ik ben een Egyptische vrouw en verliet mijn volk om u. Ik ben door uw God niet begenadigd. Abraham zei: Ben ik niet als een vader voor u en uw zoon geweest? Ja, toen alle mensen u beschimpten omdat u een kind kreeg terwijl u nog maagd was en ze de schuld op mij schoven, heb ik u niet verloochend, noch rechtvaardigde ik mijzelf voor het volk van de koning en onderging deze dingen omwille van God en om u en uw kind.
16. Klaag dan niet tegen mijn huis, noch tegen mijn vrouw, noch tegen mijn zoon Izaäk; alle dingen zijn van de Schepper. En Hagar was een tijdje tot rust gebracht, maar naderhand verviel ze tot droefheid en jaloezie, en tenslotte besloot ze Abrahams huis te verlaten.
17. Toen zei Abraham tegen Hagar: De kwestie ligt bij u. En ik geef u, volgens het gebruik van de Egyptenaren, een kruik met water, en brood en wollen dekens.
18. En Hagar volhardde en Abraham zorgde voor haar en zij vertrok, nam Ishmaël mee en ging naar Par-an en woonde daar.
19. In die dagen was Arabin'ya verdeeld in vele koninkrijken, sommige hadden een stad en sommige twee en andere wel zes steden. En zij waren voortdurend met elkaar in oorlog en altijd veranderden de overwinnaars de namen van de koninkrijken. Het grootste en meest krachtige noemde zich altijd het Zonnekoninkrijk, volgens de gewoonte van de Parsi'ers.
20. In het Zonnekoninkrijk woonden geleerde mannen en vrouwen, en zij bezaten tabletten en boeken en landkaarten die op de hemel en de aarde betrekking hadden en die in een bibliotheek bewaard werden, de top van dat gebouw werd gebruikt als een orakel om de geesten te raadplegen, de hemelse Heren genoemd.
21. Voor dat doel zat er een man of een vrouw, wiens hoofd tijdens de zuigelingenperiode was afgeplat, aan een tafel bedekt met zand, waarin de geesten met de vinger schreven. En de persoon die op deze manier met de geesten in verbinding stond, werd Ae'jin 7) in de Egyptische taal genoemd, en volgde in rang op de Zonnekoning. En nu, het deed er niet toe wat voor oorlogen er plaatshadden, waren de bibliotheek, de tempel van het orakel en de Ae'jin heilig, en leden nooit schade, zelfs niet van vijanden onderling.
22. De koningen hielden er klerken op na, van wie het de taak was om te schrijven en te vertalen, en de archieven van het koninkrijk te onderhouden. Naast hen waren er de nieuwsgaarders, die de tweede rang van schrijvers bezaten.
23. Toen Abraham en zijn volk in Arabin'ya, met name Egypte, aankwamen, werd deze aangelegenheid in de archieven van de verschillende koninkrijken opgenomen, met een speciale verwijzing naar Abrahams getuigenis dat hij de stem van God kon horen, want hij had geen afgeplat hoofd, en bovendien had hij een goed verstand van zichzelf, geheel afwijkend van de Ae'jins in de tempels.
24. Maar omdat Abraham geen raad gaf op het gebied van oorlog of aards gewin, was hij bij geen van de koningen geliefd, en ze lieten hem niet ongehinderd zijn gang gaan.
25. Toen Sodom en Gomorrah vernietigd waren, gaf het volk van de koning Abraham de schuld en er stonden in die streken vijanden tegen Abraham op.
26. En zij beschuldigden hem ook van de poging zijn zoon Izaäk te verbranden als een offerande aan zijn God, op de manier van de heidenen in vroeger dagen.
27. En zij beschuldigden Abraham ervan de vader van Ishmaël te zijn, vanwege zijn dienstmaagd,

en Hagar en Ishmaël verdreven te hebben naar Par-an nadat hij haar beu geworden was.

28. En deze beschuldigingen en nog veel meer van dergelijke verdorvenheden werden vernomen door de nieuwsgaarders, de schrijvers en zij schreven het op, werkelijk niet wetend wat zij deden voor het aangezicht van God; en zo kwamen hun verslagen in de bibliotheken van de koningen van Arabin'ya, in het bijzonder van Egypte.

29. Abraham bemerkte deze zaken en hij huilde voor God en zei: Helaas, O God, ik wilde dat ik grote geleerdheid bezat en mijn verslag naar waarheid voor de mensen kon opschrijven! En God antwoordde hem:

30. Omdat uw geloof in Jehovih is, is het goed met u. Over duizenden jaren zal een zekere Ezra zijn schrijvers naar deze landen sturen om nieuws te verzamelen, zoals de koningen dat vandaag de dag doen. En zijn schrijvers zullen deze verslagen vertalen, met al hun fouten en leugens en Ezra zal de kwestie openbaar maken als de geschiedenis van de verlossing.

31. Abraham die dit van God hoorde, boog het hoofd en huilde en zei: Uw wil geschiede! En God troostte hem en hij zei: Ik ben het Licht en het Leven!

32. De God van hemel en aarde zal daarna komen en de optekeningen over uw leven weergeven, die niet dood zijn, maar eeuwigdurend leven. Aangezien dan uw volk zal worden geëerd door zelfs datgene wat van uw vijanden zal komen, des te groter zal hun heerlijkheid zijn als de hemelse God voor u en hen spreekt!

HOOFDSTUK XII

1. Abraham vroeg aan God over de volkeren van de koningen en de Faithists. En God zei: Wie ik ook naar u toe leid zal de uwe zijn; u zult voortaan de vader zijn voor alle mannen en vrouwen en kinderen die de uwe zijn. En zij zullen uw familie zijn. Maar alle andere mensen zullen niet de uwe zijn; noch zult u voor hen een vader zijn, noch een profeet. Ook zult u geen wetten maken voor het volk van de koning; noch wetten tussen uw volk en hen. Van uw eigen volk zult u zijn en voor uw eigen volk zult u voor altijd zijn.

2. Noch zal uw volk iets gemeen hebben met het volk van de koning, noch met een ander volk onder de zon. Ga ook niet in op verdragen, of bondgenootschappen, noch op wat dan ook. Uw werk en het werk van uw volk is voor Jehovih, door de Heer uw God.

3. Maar wat betreft de omgang tussen uw volk en dat van de koning, wees omzichtig met de waarde van een onderdeel bij het kopen en verkopen, door de volle waarde te geven. Noch zullen mijn uitverkorenen giften aannemen, of zich op andere wijze verplichten aan andere mensen, want het is de wet van uw God. Want er zal niet gezegd worden door het volk van de koning: Kijk, ik maakte hen!

4. Want ik zeg tot u, noch koningen noch rijke lieden maken het volk van uw God.

5. Wie u ook giften zou willen geven, laat hem zijn volk verlaten en bij mijn volk komen wonen in persoon en naar de geest. Ik kan niet worden afgescheept met geld en giften, zoals een kribbig kind of een verkwistende vrouw.

6. Zal een man zeggen: Hier zijn geschenken voor uw God, hij is een bevredigend God! Maar wat mijn ziel betreft is het te goed om aan u of uw God te geven.

7. Ook zult u het, om dezelfde reden, niet toelaten dat uw volk trouwt met het volk van de koning. Maar wie ook met mijn dochters wil trouwen, laat hem komen om te wonen, allereerst bij mijn volk om te bewijzen dat hij omwille van Jehovih alle afgoderij heeft opgegeven. Hetzelfde geldt voor uw zoons; indien zij vreemde jongedames tot vrouw wensen, dan zullen zij hen eerst hier brengen om een jaar onder mijn uitverkorenen te wonen.

8. Abraham vroeg over het bestuur. En God zei tot Abraham: Om mensen te leren samen te wonen in vrede, orde, harmonie en liefde; daar gedisciplineerd voor te zijn, wat is er meer voor nodig? Regeren behoort bij het volk van de koning.

9. Abraham zei: Nu ik voor uw aangezicht gesproken heb, O God, onderwijst u mij, want ben ik niet als iemand die rondtast in een donkere kelder? Zie, mijn volk is ongeletterd.

10. God zei: Wie is er geleerd? Ik zeg u, hij die de sterren en de rotsen, en de bergen en de dalen kent, en al wat leeft en dood is, en de talen van de Ouden, maar de Schepper niet kent, is ongeleerd. Maar hij die de Schepper kent, is werkelijk geleerd.

11. Het is beter dat uw volk in tenten en onder de bomen woont, en hun kinderen over de grond rollen en niet sterven, maar krachtig groeien in persoon en geest voor de heerlijkheid van de Schepper, dan te wonen als het volk van de koning, in prachtige steden, en in wellust en dood. In het bijzijn van uw God is uw volk een zeer geleerd volk.

12. Abraham vroeg aan de Heer over de dienstbaarheid. En God antwoordde hem; Er is slechts één Meester, Jehovih; alleen uw mensen zullen Zijn dienaren zijn. Maar alle mensen hebben geliefden; een jonge vrouw zegt tegen haar geliefde: Ik wil uw dienaar zijn, en hij huwt haar. Een man zegt tegen een ander: Uw verstand is groter dan het mijne: ik wil uw dienstknecht zijn. En de man neemt hem in liefde aan om voor hem te werken.

13. Daarom, omwille van het gemak, mag u zeggen: meester en dienaar. Niettemin zullen mijn uitverkorenen in feite noch meesters noch dienaren hebben; want de één zal geen gezag over de ander hebben dan door liefde en vrijwillige instemming.

14. Abraham vroeg over de voortbrengselen van de arbeid. God zei tot Abraham: Zoals ik gesproken heb over dienaren en meesters, zo ook is het met de voortbrengselen die uit de aarde komen. Niets behoort aan een bepaalde mens, want alle dingen zijn van Mij, zegt de Schepper.

15. Niettemin mag u gemakshalve zeggen: Dit is zijn product, of dat is iemands product. Maar toch heeft hij het alleen in bezit met instemming van zijn Schepper.

16. Laat alle mensen aan de Schepper Zijn scheppingen teruggeven, want zij zijn van Jehovih. Daarna zei Abraham: Sommige mensen verbouwen vlas en sommigen wol en sommigen graan; maar de seizoenen brengen niet voor allen hetzelfde voort. Anderen spinnen en weven; en anderen maken boter en kaas. En toch gebeurt dit ook: De ene man is sterk, de ander zwak; de één staat met de zon op en zwoegt de hele dag; de ander zit aan de oever te vissen.

17. Als nu de producten worden aangebracht, zijn er niet twee die aan elkaar gelijk zijn.

18. En God zei: De aangelegenheid van ieder mens is er een tussen hem en zijn Schepper. Overeenkomstig vlijt en nijverheid beloont Hij hen aan het eind. Hij die dit bemerkt, kent zijn hemelse Vader; hij die dit niet bemerkt, verblijft in duisternis.

19. Abraham zei: Moet de luiaard berispt worden en hij die verzuim pleegt een verwijt gemaakt

worden?

20. En God zei: Nee. Laat al uw mensen hun producten brengen en voor u neerleggen, zeggend: Dit is mijn offerande aan Jehovih; verdeelt u het. En indien sommigen niets brengen, berisp hen niet, noch beklaag hen; zij zijn de zoons en dochters van uw God. En indien sommigen zichzelf met mooie kleding verfraaien, of met juwelen, berisp hen niet; uw God onderzoekt hun harten.

21. Abraham vroeg over de landerijen. God zei: Overweeg uw God. Ben ik naar de koning en de rijke man gegaan en zei ik: Geef mij uw zoons en dochters? Nee, maar ik ging naar hen die door de rijken en de koning veracht werden en ik zei: Kom. En zij kwamen.

22. En toen u hier was gekomen, zei ik toen: Neem het land van de koning, of dat van de rijke man? Nee, want ik leidde u naar datgene wat verwaarloosd en braak was in de ogen van het volk van de koning, en ik zei: Dit is uw erfgoed.

23. Het is voldoende voor u en uw volk om begraafplaatsen voor de doden te kopen die niet verstoord zullen worden. Maar wat alle andere landerijen betreft, noch kopen noch verkopen.

24. En nadat uw volk een plaats heeft verbeterd, en er een koning tegen u zou opstaan die zegt: Of door aankoop of door strijd wil ik dit land hebben; dan moet u zeggen: Nee, noch door aankoop noch door strijd, zult u datgene wat van Jehovih is erven. Maar indien u het land wilt hebben, dan zal ik het u geven zonder geld en zonder strijd.

25. En het zal mijn uitverkorenen overkomen dat zij van plaats naar plaats gedreven zullen worden, waarheen ik hen zal leiden; en zij zullen de braakliggende landerijen bloeiend maken als tuinen, en de woestijnen tot overvloedige oogsten brengen; want zij zullen putten graven, en de grond bebouwen en aan de naties van de aarde de heerlijkheid van mijn werken tonen.

26. En zij zullen neergeveld en verdreven worden, en verspreid, maar ik zal komen en hen bijeenbrengen. Hun plaatsen zullen geërfd worden door aanbidders en vereerders van vreemde goden, die machtige tempels zullen bouwen. Maar mijn volk zal niet in steen bouwen, noch hout, noch ijzer dat het lang zal uithouden; want zij zullen van plaats naar plaats gaan om mij en mijn werken bekend te maken; maar waar zij zijn geweest zal niets op de aarde overblijven dat hun werken aantoont.

27. Maar wanneer ik hen over de hele aarde heb gebracht en zij verspreid zijn als stof voor de wind, en geen mens zeggen kan: Hier is een natie van de kinderen van Abraham, dan zal ik mijn stem verheffen voor hen, ja ik, de God van hemel en aarde. En op die dag zullen de aanbidders en vereerders van de vreemde goden verminderen; hun tempels van steen en metselwerk zullen er nog steeds staan.

28. Maar er zal over de hele wereld een stem gaan, zelfs vanuit de verafgelegen naties van de aarde, zeggend: Hoe staat het met hen, die de grondslagen legden van de Ene God, ja, van Jehovih? Wie waren de zonen en dochters van Abraham? O, konden mijn ogen de Faithists van vroeger maar aanschouwen!

HOOFDSTUK XIII

1. Toen Abraham's vrouw oud begon te worden, werden haar oren geopend om de stem van God te horen. En God zei tot haar:

2. Wat uw zoon Izaäk betreft, luister naar uw God, de God van Abraham: Mijn werken zijn niet

voor één dag, noch zonder verstand.

3. Zie, in het land Es-seth, de plaats van uw echtgenoot in zijn jeugd, heb ik voor vele geslachten gebouwd aan het zaad van mijn volk. Daarom zal uw zoon Izaäk een vrouw nemen die mijn stem zal erven.

4. Voor de tijd van de grootvader van uw echtgenoot, zond ik mijn engel uit de hemel en zei: Ga heen en verhef een erfgenaam voor mij die mijn stem kan horen, want ik wil een tijd bij de kinderen der mensen wonen.

5. En mijn engel volbracht zijn plicht en ik kwam en sprak met u en uw echtgenoot van aangezicht tot aangezicht. En op dezelfde manier kan ik spreken tot uw zoon Izaäk, en ook hij kan mij horen. En Izaäk zal erfgenamen voor mijn stem verwekken, bij zijn vrouw, die hij nu nog niet kent.

6. Sarai vertelde Abraham hetgeen God tegen haar had gezegd; en zo gingen Sarai en Abraham naar het altaar dat Abraham gebouwd had, en zij baden alleen; en God kwam en zei: Wat wilt u?

7. En Abraham zei: Het gaat over de vrouw van onze zoon Izaäk. En God zei: Vanwege de zegening van Sarai, uw vrouw, die al haar dagen oprecht is geweest, wil ik haar vertroosting geven op haar oude dag.

8. Zend uw dienaar naar het land van uw vaders, en ik zal mijn engel met uw dienaar meezenden, en hij zal een maagd ontmoeten die Izaäk's vrouw zal worden. Dus riep Abraham zijn dienaar bij zich, die de opzichter was over zijn goederen, en hij zei tegen hem: Rust uzelf uit met kamelen en ezels, en met bedienden, en met de juwelen die ik u zal geven, en ga naar Syrië, het land van mijn vaders, en breng een jonge vrouw mee terug, die de vrouw van Izaäk zal worden.

9. De opziener zei tegen Abraham: Wee mij! Hoe moet uw dienaar een vrouw kiezen voor uw zoon? Of, als hij kiest, hoe zal hij haar bewegen om zo ver mee te gaan? Abraham zei: Hetgeen God mij heeft geboden, heb ik u verteld, behalve dat God zei: Mijn engel zal met uw dienaar meegaan, en hij zal niet falen.

10. En zo rustte de dienaar van Abraham, in angst en beven zich uit met tien kamelen en twintig ezels, en met dertig bedienden, en ze namen geschenken en goederen mee, en vertrokken, en de reis nam tweeëntwintig dagen in beslag. En al die tijd redeneerde de opziener over hetgeen hij zou gaan zeggen, want hij had bange twijfels dat hij op een dwaze onderneming was uitgegaan.

11. Niettemin bad hij tot God opdat hij zijn plicht verstandig mocht doen. Dus toen hij dicht bij het volk van Abrahams vader kwam, sprak de engel van God in zijn hart en zei: Zij, die komt met een kruik op haar hoofd zal Izaäk's vrouw zijn. Zeg tegen haar: Wilt u mij te drinken geven? En zij zal zeggen: Ik zal u te drinken geven, en zal ook water putten voor uw dienaren en kamelen.

12. En de opziener keek, maar zag geen jonge vrouw; en hij verwonderde zich, maar weldra zag hij vele jonge vrouwen, één van hen had een kruik op haar hoofd; en de moed ontzonk hem, totdat zij naderbij kwam, en hij zei: Wilt u mij te drinken geven? En zij gaf hem te drinken en zei tegen hem: U bent een vreemdeling; laat mij uw kamelen drenken en uw dienaren te drinken geven.

13. En zij deed zoals ze gezegd had; en toen ze klaar was zei de opziener tegen haar: Wie bent u? En zij antwoordde hem, en hij bemerkte dat zij Izaäk's nicht was, uit de tweede vrouw van Abrahams vader, maar geen bloedverwant. En toen vroeg zij de opziener wie hij was en vanwaar hij kwam; en hij vertelde het haar, en over Abraham van wie hij de dienaar was. Dus nodigde zij hem in de huizen van haar volk, en zij liep verheugd vooruit om te vertellen wie er van zo ver gekomen was, om het woord van Abraham te brengen.

14. Toen nu de kamelen en de ezels waren gevoed en er stro voor de reizigers was gespreid om op te liggen, en toen de maaltijd voor hen was klaargezet om te eten, stond de opziener op, Gods weg begrijpend, en hij zei: Eet niet totdat ik heb gesproken, maar luister naar de woorden van God. En zo vermeldde hij het doel van zijn bezoek zoals het door God geboden was, verwijzend naar de engel van God en de woorden die tot hem kwamen.

15. En toen hij uitgesproken was, kwam de kracht van God over de jonge vrouw, wiens naam Rebekka was, en zij stond op en zei: Izaäk zal mijn echtgenoot zijn, en ik zal zijn vrouw zijn, want ik weet dat dit een zaak van God is!

16. En zo gebeurde het na een paar dagen dat Rebekka van haar volk vertrok en door haar geloof in God in het huis van Abraham kwam, en Izaäk nam haar tot vrouw en Sarai verheugde zich voor Gods aangezicht vanwege het licht van zijn koninkrijk door Abraham's erfgenamen.

17. En God zei tot Abraham: Verdeel uw volk in families van tientallen, families van honderdtallen, en families van duizendtallen en geef aan iedere familie een rab'bah en over allen tezamen een hoofdrab'bah. En maak uw testament op en benoem uw zoon Izaäk en zijn erfgenamen uit zijn vrouw Rebekka tot uw opvolgers, opdat mijn stem bij mijn uitverkorenen zal blijven.

18. En Abraham maakte zijn testament en handelde in alle dingen zoals God had geboden; en verder maakte hij de rab'bahs tot officieren in de riten van emethachavah, en deelde aan hen de heilige naam van de Schepper (Jehovih) mee en de ontwerpen van de hogere en lagere hemelen, de heerschappij van God en de heerschappij van satan, hetgeen onder de rab'bahs geheim gehouden werd.

* * * * *

19. God zei: Er is een tijd om alle dingen op te helderen, het heden en het verleden: Was Abraham de vader van Hagars zoon Ishmaël, en was hij trouw geweest aan de wet van de offerande onder de heidenen, dan zou Ishmaël, als eerstgeborene uitgekozen zijn voor het brandoffer.

20. Wat deze kwestie betreft toont de Ezra-bijbel aan vals te zijn in het aangezicht van Jehovih, met betrekking tot Abraham en Ishmaël en Izaäk, en ook het brandoffer.

21. Deze woorden waren niet mijn woorden, noch de woorden van mijn engelen, maar de woorden uit de Egyptische archi.

Einde van de geschiedenis van Abraham en van de eerste Foenicische bijbel

HOOFDSTUK XIV

De eerste bijbel van Vind'yu. Deze gaat over Brahma, een door God uitverkoren man voor de kinderen van Vind'yu, en geeft een verslag over Brahma die een iesu wordt; over zijn werken en zijn verrijzenis na de dood.

1. Dit zijn de geslachten van Brahma: Gons, Shone, Gamma, This, Ram, Zerl, Mex, Shriv, Vat, Eun en Delta, elk van duizend jaar. Uit Gamma en Delta in het bovenland (Wa-wa-ogan), waren Gu-sem en Hagu uit Gamma geboren, en uit Delta: Yots, Rammus, Borgl, Otesiv en Riv. Gamma was van het vierde geslacht van Git-ow; en Delta van het derde geslacht van E'wangga.

2. De opgaande kaste van licht in het laagland (Ho-jon-dativi, 4) ontstond het eerst bij Ram, toen bij Zerl, migranten uit het land Ham; dan Shriv, dan Vat, dan Gons en Eun, de halfbloed Druks; dan Shone, en vervolgens This.
3. Jehovih, die door de Brahmanen Ormazd werd genoemd, zond Zijn licht eenmaal voor iedere honderd geslachten naar de aardse wereld. En het licht daalde op Zijn zonen neer, die van voor hun geboorten door de engelen van Ormazd waren voorbereid. Van de tijden voor de overstroming van Pan werd iedere cyclus één man genoemd, en de duur van zijn leven drieduizend jaar.
4. Maar van de tijden daarna gebood Ormazd dat de naties van de aarde als een man gewaardeerd moesten worden, en zo geschiedde het. Ormazd zei: Opdat de mens niet in verwarring gebracht zal worden, moet u Osiris rekenen tot de geslachten die niet geloven, behalve in de zon; maar wat de Zarathoestriërs betreft zal hun getal zijn als van degenen die overleefden in de duisternis van zijn cyclus.
5. Hetgeen waren: Zarathoestra uit de geslachten van Shone en This; en uit Zarathoestra: Haman; uit Haman: Wonchaka, die Zoar gewon, die Theo gewon, die Andassah gewon, die Mur gewon, die Romsat gewon; dit waren de stammen van de Zarathoestrische Orde, die de afgoden, Heren, Goden, verlossers, koningen en koninginnen verwierp, en al de andere heersers op de aarde of in de hemelen boven de aarde, behalve Ormazd, de Schepper. En door in Hem te geloven en rechtvaardig te zijn en goede werken in praktijk te brengen, de beste en bijna volmaakte mens te scheppen.
6. Het Licht door de Stem ging in het zeshonderdste jaar na Zarathoestra verloren, maar werd herkreten in Romsat door de I'hins, waaruit de stam Lo-jon voortkwam, die Thonegalahogreif gewon; die gewon Subinij, en van hem tot aan Wowthutchisubinij, hetgeen vierenveertig geslachten waren, kwam de Stem altijd naar de hoofdrab'bah.
7. In Chusa-king ging de Stem verloren, maar werd opnieuw hersteld door de I'hins, van wie de erfgenamen Wah-sin-chung genoemd werden; die gewon Avar, die gewon Irigavagna, die gewon Ben-haoma, en van hem stamden dertig geslachten af, van wie de hoofdrab'bah de Stem kon horen.
8. Ben-haoma telde de Faithists uit zijn tijd en het waren er vierduizend, mannen, vrouwen en kinderen, en al de andere volken en stammen in Vind'yu waren afgodendienaren.
9. Via de afstammelingen van Romsat werd de Stem door de I'hins teruggekregen, door een stam genaamd Shrivyata; die gewon Them-saga, die gewon Friavamargalum, die bij de I'hins Thace gewon, die bij de I'hins Anu gewon, die bij de I'hins Maha gewon, die bij de I'hins Brah gewon, die zowel de stem als de kracht van de Vader bezat. En hij werd Brahma genoemd vanwege zijn grote wijsheid.
10. De engelen van Ormazd hadden geprofeteerd en zeiden: Uit uw zaad zal iemand voortkomen, Brahma geheten, die su'is en kracht zal hebben. De dingen die in Zarathoestra geopenbaard werden, zijn verloren gegaan, maar ze zullen in Brahma worden hersteld.
11. Romsat had bovendien voorspeld: Met de komst van Brahma komt er een eind aan het I'hin ras in Shem (Vind'yu).
12. God sprak in Kosmon en hij zei: Laat geen mens zeggen; Met Brahma, of met Abram, of met Po, of met Eawahtah, begon de leer van de Ene Geest. Want sinds de mens rechtop liep op de aarde heb ik tot hem gezegd: U zult slechts één God hebben, de Schepper. En in de cyclussen van mijn tijden heb ik velen verheven die mijn woorden begrepen hebben, maar anderen verwierpen voortdurend de IK BEN, en richtten in plaats daarvan afgoden op.

13. Maar laat alle mensen begrijpen wie en wat er wordt bedoeld met de uitdrukkingen Po, Abram, Brahma en Eawahtah, hetgeen betekent dat, ofschoon ik met hen op de aarde liep, door hen onderwijzend en sprekend, niet één van hen door de mens werd verafgood. Want de naties van de aarde, in de tijd van deze vier mannen, begrepen dat zij geen Goden waren, maar mensen door wie en tot wie ik, God, gesproken had.
14. Brahma zei: Bezitten alle mensen een ster? Want vanaf mijn kinderjaren heb ik een ster boven mijn voorhoofd gehad.
15. Geen mens kon Brahma daarop antwoorden. Zij zeiden: Brahma is dwaas, met al zijn wijsheid.
16. Brahma vroeg aan de ster: Wie bent u?
17. God zei: Ik ben uw ster; ik ben het licht van de tweede hemelen.
18. Brahma vroeg: Hoe luidt uw naam, O ster, geheimzinnig licht?
19. God zei: Noem mij Ormazd. Ik ben hetzelfde licht dat in de oude tijd tot Zarathoestra sprak.
20. Brahma vroeg: Wie bent u, O Ormazd, stem van Licht?
21. God zei: Met één slechts zult u zich onderhouden, uw Schepper; één slechts zult u aanbidden, Hij die u levend schiep.
22. Brahma zei: Waarom hebt ge uw plaats boven mijn hoofd ingenomen?
23. God zei: Tracht één te worden met uw Schepper, in wijsheid, goedheid en reinheid en u zult uw eigen vragen beantwoorden.
24. Toen vervoegde Brahma zich bij de rab'bah, de Zarathoestrische priester en hij leerde de zelfverloochening en de riten en ceremoniën van de Ouden.
25. Toen Brahma volwassen was geworden, zei God tegen hem: Sta op in de ochtend, mijn zoon, en ik zal u naar een ander land leiden, waar u zult trouwen en er gedurende lange tijd verblijven.
26. Brahma zei: Vreedzaam waren mijn sluimeringen, en vol vreugde de waakzame uren van heel mijn leven. Ik heb werken tot een genoegen gemaakt, en ik geef alles wat ik heb aan de armen, Uw geboden opvolgend met al mijn wijsheid en kracht.
27. Van mijn jeugd af aan heb ik geen enkel levend schepsel van U gedood, dat over de aarde gaat, of in het water zwemt, of door de lucht vliegt. Noch heb ik iets gegeten dat ooit de levensadem heeft geademd, en ik ben heel matig geweest met slechts eenvoudig voedsel en water, overeenkomstig de Zarathoestrische wet. Hoor mij aan, O Ormazd, want ik wil mijn ziel voor U openen en niets achterhouden. Ormazd zei: Het is goed.
28. Brahma zei: Wee mij, als mijn ziel zich tot de vrouwen wendt. Was ik niet met U gehuwd, O Ormazd? Was ik niet Uw bruidegom sinds mijn jeugd?
29. Waarom beschermt U mij dan niet voor Uzelf? Ormazd zei: In voorbije tijden verhief Ik velen tot iesu en zij waren zonder lichamelijke verlangens, al hun dagen.
30. Zulke mensen konden de aarde niet doen voortduren; zij waren goed voor hun tijd. Zarathoestra was een iesu. Mijn Licht is er nu voor hen die kunnen voortduren. Alle dingen zijn mogelijk in Mijn

handen. Treur niet en verstik ook geen talent dat Ik voor de reinen van vlees heb geschapen.

31. Brahma zei: Als ik van een vrouw houd, O Ormazd, zal ik dan mijn liefde voor U niet verliezen? Ormazd zei: Door het geloof in Mij zult u zegevieren door de weg, die Ik voor u heb afgebakend, reeds voor u werd geboren. Sta op, O Brahma, en volg uw ster. Ik zal u leiden.

32. Brahma zei: Bestaat er een andere weg dan die van het celibaat? Kan een gehuwde man Ormazd dienen?

33. Dus reisde Brahma af en kwam in het land Etchoyosin, waar de Talavittha bergen liggen, onder het gezag van koning Tyama, die de Zarathoestrische religie met zwaard en speer, met ketenen en de dood had afgedwongen, zichzelf als de enige vertolker beschouwend.

34. Toen Brahma in Au'watcha aankwam, hield hij stil om de weg naar het huis van de hogepriester te vragen, opdat hij in Tyama's koninkrijk voor twintig dagen vrijstelling kon krijgen, volgens de wet, om de prijs te betalen zoals die was toebedeeld aan vreemdelingen.

35. In antwoord op zijn roepen kwam er aan de poort de jonge vrouw Yu-tiv, schoonste van de vrouwen, en evenzo gekleed, om bij de priester te gaan biechten. Brahma vroeg haar over de priester en de belasting. Yu-tiv stelde hem ervan in kennis, en zei bovendien: Ik ga daarheen en het zal mij plezier doen u naar de plaats te leiden. Dus ging Brahma met Yu-tiv mee en toen zij een eindje onderweg waren zei ze tegen hem: Waar komt u vandaan en wat is uw zending? Misschien kan ik u van dienst zijn. Luister, ik zie een ster boven uw hoofd!

36. Brahma zei: Ziet u een ster? Nu, ik zeg tot u, er is een oude legende dat de reinen van hart, die naar boven kijken, vaak hun eigen paroda (ziel, of vogel - uitg.) zien en dan denken dat het aan een ander toebehoort. Yu-tiv verzekerde Brahma dat zij de ster zag, waarop Brahma moed vatte en zei:

37. Ja, ik heb een ster en de Stem van Ormazd komt van tijd tot tijd tot mij. Een paar jaar geleden streefde ik ernaar om priester te worden, want ik zag de verdorvenheid van de wereld, en bovendien de tirannie en de folteringen van de kerk (ha'oke), en mijn ziel schreeuwde het uit voor de onderdrukten, die meer geloof hadden in de Grote Geest dan in de priesters. En Ormazd kwam tot mij en zei: Brahma, mijn zoon, laat uw studie in de steek, neem uw houthakkersbijl, en ga blokken kappen. Zie, eens zal ik tot u komen en u zult de aarde zegenen.

38. Dus gaf ik mijn studie op en werd houthakker, leefde sober dag en nacht, en bad en streefde met heel mijn ziel en al mijn kracht om mij van alle aardse gedachten te zuiveren. Zo werd ik, zoals u kunt zien, een grote man met grote kracht. Maar helaas, het kwade overviel mij; mijn ziel verlangde naar een vrouw. En ik schreeuwde het uit tot Ormazd en zei: Waarom hebt U dit over uw zoon laten komen? Ik streefde ernaar alleen met U gehuwd te zijn; ik sloot mijn ogen voor de hele aarde, maar U hebt mij laten vallen. Red U mij, ik bid het U.

39. Toen sprak Ormazd tot mij en Hij zei: Ik heb mijn woord geopenbaard door hen die geen aardse verlangens hebben; maar die tijd is voorbij. Ik wil nu aan de naties van de aarde bewijzen dat Ik macht bezit om het vlees te leiden, opdat er erfgenamen voor Mij geboren kunnen worden. Sta dus op, en ga waarheen Ik u zal leiden, want u zult een vrouw nemen en zeven zonen verwekken, en Ik zal mijn gebouw (kerk) naar de vrijheid brengen.

40. Dus stond ik op en liep achter het licht van mijn ster aan; en zover ben ik gekomen, maar hoeveel verder ik moet gaan weet ik niet; maar ik zal naar het einde van de aarde gaan, indien Ormazd dit van mij verlangt.

41. Yu-tiv zei: Ik beklag u, O man! Zo'n heilige zou nooit met een vrouw moeten trouwen. Om de

liefde van zo'n man te winnen, zou de beste vrouw haar God vergeten! Om u één kind te baren, in plaats van zeven, zou een vrouw de aarde in tweeën klieven. Het zou zijn als de wereld bevolken met Goden en Godinnen.

42. O belooft mij, vreemdeling, dat u zult terugkomen van deze onheilige verlangens. Ik weet niet wat mij beweegt om zonder enige bescheidenheid zo tegen u te praten, in bijzijn van Ormazd, de Schepper van hemel en aarde, maar voordat u naar de poort van mijn vader kwam, sprak er een stem in mijn oor en die zei: Vlug, jij, trek je kleed voor de biecht aan en haast je naar de priester.

43. Ik zeg u, O man, om u te redden, dat de engelen van Ormazd naar mij toekwamen. Het is waar dat twee meer kunnen zien dan één.

44. Brahma zei: Wie bent u, O vrouw? Yu-tiv zei: Een mattenvlechtster; niets meer dan dat. Mijn vader woont onder dat strodak daar; mijn moeders ziel is naar de hemel opgevaren toen ik werd geboren. Zij was een I'hin. Mijn vader en ik werden van plaats naar plaats verdreven. Alle kwaad van de aarde is op mijn ziel geschreven. En de grofheden van de mannen en de lichtzinnigheid van de vrouwen! Dag en nacht schreeuwde mijn ziel het uit over de ellende van de aarde. O, de zonden van de aarde! O, het sterven van de kleine kinderen! O, de beproevingen van de armen! O, het lijden van de zieken! O, de smart van de gevangenen! O vreemdeling, vreemdeling, vreemdeling! Bevolk deze wereld niet meer!

45. Laat ons onze zielen naar boven richten; naar Nirvana; naar de gebieden van het eindeloze paradijs! Naar de stemmen van engelen en Goden! Naar wijsheid die niet dwaalt; naar muziek zonder wanklank! Naar liefde die nooit scheidt! Nooit!

46. Brahma zei: Nu smee ik U, O Ormazd, dat ik nooit zal trouwen! Maar omdat U hier een vrouw hebt verheven, zo schoon en bovendien zo wijs, staat U mij toe dat ik dicht bij haar mag blijven!

47. Toen sprak Ormazd, uit het midden van de stemmen van hun sterren, zei Hij: Houd uw hand op, O man! Houd uw hand op, O vrouw! En zij hielden hun handen op en Ormazd zei: Ik ben de Vader en jullie zijn Mijn kinderen. Opdat Ik vreugde zal hebben, gaan jullie bij elkaar wonen.

48. Hierna vervolgden Brahma en zij hun weg naar het huis van de priester en deden hun offeranden, en ze keerden terug en kwamen in het huis van Yu-tiv's vader, en haar vaders naam luidde Ali-egan-is, Ali genaamd. En Yu-tiv vertelde haar vader alles wat er gebeurd was, maar Brahma zei weinig. Ali zei: Wat het Al Licht doet, is welgedaan. Mijn huis is ruim. Brahma zal hier verblijven zolang hij wil.

49. Brahma zei: Uit mijzelf ben ik geen meester van vele woorden. Wanneer het Ormazd behaagt met mij te spreken, zal ik mijn stem verheffen. Toen spreidde Yu-tiv matten uit en zorgde voor voedsel, en ze zette het voor Brahma neer en hij at; en daarna zegden zij de gebeden op volgens de wet van de koning, en toen trokken zij zich terug om te gaan slapen.

HOOFDSTUK XV

1. Toen de morgen kwam, stonden Brahma en Yu-tiv vroeg op en spraken samen, elkaar met vreugde begroetend en zij werden bewogen om elkaar de hand te schudden, ofschoon zo'n handeling niet in overeenstemming was met de leefwijze van het land, behalve tussen verwanten. En het geschiedde dat zij gedurende de dag veel samen waren, en in de avond liepen zij samen, maar zij raakten elkaar niet aan.

2. Op de tweede dag, terwijl zij samen liepen, hielden zij elkaar's handen vast. En op de derde dag gingen zij arm in arm. En op de vierde dag kusten zij elkaar. En daarna waren zij alleen nog 's nachts gescheiden als zij sliepen. Maar het geschiedde dat zij zo verrukt van elkaar waren, dat zij bijna de hele nacht opzaten, om niet van elkaar gescheiden te zijn.
3. En al die tijd veronachtzaamden zij hun toewijding aan Ormazd niet; maar tenslotte zaten zij de hele nacht op en sliepen niet, behalve in elkaar's armen.
4. Yu-tiv zei: Aangezien wij de hele nacht opzitten, is het verstandiger op matten te zitten dan op bankjes. Brahma zei: Dat is verstandiger. Dus voorzagen zij zich van matten, half opgetrokken en half uitgespreid, een tijdlang, en tenslotte legden zij de matten voluit en gingen zij samen liggen. Meer dan dat vertelt de geschiedenis niet.
5. Maar Brahma oefende zijn ambacht uit in dat land, en het geschiedde dat er een zoon uit hen werd geboren en zijn naam was Whe-ish; en na verloop van tijd nog een zoon en zijn naam was Vus, en toen Git-uw, en Vede, en Oos, en Sa-it.
6. Terwijl zij nu als man en vrouw samenleefden, kwam de stem van Ormazd niet tot Brahma; ofschoon de engel van Ormazd bleef, en van tijd tot tijd sprak tot zowel Brahma als Yu-tiv, zijn vrouw. Gedurende al die tijd, tot na de geboorte van de zesde zoon, was Yu-tiv trouw aan Ormazd en was ze een Faithist met haar hele hart. Maar tijdens al deze jaren had ze alleen omgang met de engelen en leed bovendien onder vele moeilijkheden samen met Brahma.
7. En hun liefde verminderde geen zier en Yu-tiv geloofde in haar echtgenoot en moedigde hem aan in zijn streven. Hij zei wel tienduizend keer tot haar: Ik weet dat Ormazd zal komen; door mij zal Hij de Faithists van de slavernij bevrijden.
8. En zij geloofde in hem; en geloofde dat deze dingen zouden gaan gebeuren en ze geloofde dat haar zonen ook de Stem van de Schepper in zich hadden. Maar na de geboorte van het zesde kind verloor Yu-tiv het geloof in de Vader! Ze zei: Heel mijn leven heb ik gedwaald. Er bestaat geen Alomvattende Persoon. Er is geen Stem, behalve de geesten van de doden. En zij weten weinig meer van de hemel dan wij. De Schepper is stom, als de wind; Zijn stem is als de wind, het zegt niets.
9. En daarna hield zij op de naam Ormazd te bezigen, of Vader, maar zei: Eolin, op de manier van de Ouden. En Brahma hield ermee op in het bijzijn van Yu-tiv tot zichzelf te spreken over de komst van Ormazd; en ook hij nam de naam Eolin aan, die betekent: als de wind, ledig van vorm of persoon.
10. Terwijl deze toestand van ongeloof over hen was, werd er nog een kind geboren, en zij gaven hem de naam Hog, hetgeen betekent: Feit, of zonder inspiratie; een dier dat wroet in de grond.
11. Yu-tiv gaf Hog de borst tot hij drie jaar oud was en op de dag die daarop volgde kwam de stem van God tot Brahma en zei: Brahma! Brahma! En Brahma zei: Hier ben ik, O Eolin. En de Vader zei: Wees getrouw voor nog eens achttien jaar! Ik zal met u zijn tot aan het eind!
12. Brahma was zo verrukt dat hij naar huis rende en het aan Yu-tiv vertelde, maar zij verheugde zich niet; zij gaf geen antwoord. Stilzwijgend keek zij lange tijd omhoog, en toen zei ze: Achttien jaar! Hog zal dan eenentwintig jaar zijn. En jij en ik zullen oud zijn.

HOOFDSTUK XVI

1. Achttien jaar lang sprak God niet tot Brahma, maar Brahma bleef getrouw en Yu-tiv hoopvol gestemd. Maar toen de tijd vervuld was op de manier van Ormazd, kwam Hij met hernieuwd licht, en dat was op de eenentwintigste geboortedag van Hog.
2. Terwijl Brahma en zijn gezin op matten gezeten waren en tijdens de zonsopgang ontbeten, kwam er een licht als van een zon in de hut en ging over het hoofd van Brahma en vervolgens verdween het. En uit de lege ruimte boven hun hoofden kwamen deze woorden, namelijk: Vanaf deze tijd zal de eenentwintigste geboortedag het moment van de rijpheid van de mens zijn. Wees waakzaam voor de stem van Ormazd; Hij is Eeuwig Tegenwoordig!
3. En zij allen zagen het licht en hoorden de woorden, behalve Hog, en Hog, die in ongeloof was verwekt, zag noch het licht, noch hoorde hij de stem. En toen zij allemaal hadden uitgeroepen: Kijk, het licht! Hoor die stem! zei Hog dit tegen hen:
4. Vele jaren hebben jullie voorspeld dat dit zou gebeuren wanneer ik mijn eenentwintigste verjaardag zou bereiken. Vanwege de liefde die jullie mij allemaal toedragen, weet ik dat jullie mij niet voor de gek zouden houden, maar ik ben erg bedroefd dat jullie zeggen: Kijk, het licht en hoor de stem! Want ik zeg jullie: deze dingen zijn niet redelijk en kunnen er daarom niet zijn. Maar door het vele hopen, vertrouwen en geloven hetgeen jullie jarenlang hebben aangekweekt, laten jullie je verbeelding doorgaan voor werkelijkheid.
5. Terwijl Hog zo sprak, kwam het licht terug en plaatste zich boven het hoofd van Brahma, zolang dat men tot twintig kon tellen; en de Stem zei: Gezegend bent u, O Brahma; gezegend bent u, O Yu-tiv! Deze dingen moesten vervuld worden. Ik preek niet alleen vanwege de rede, maar voorzie ook in levende voorbeelden! (In zijn ouderdom had Brahma het stadium van iesu bereikt!)
6. Weer zagen en hoorden zij allen de manifestatie van Ormazd, behalve Hog, hij zag en hoorde niet wat van de Geest kwam. Hog zei: Heb ik geen ogen als de beste? Toon mij een haar die ik niet zou kunnen zien; laat een mijt vallen die ik niet zou kunnen horen. Daarop antwoordde Whe-ish, de eerstgeborene, hem en zei:
7. Allereerst groet ik je, mijn broer, met mijn liefde, want jij bent de eerlijkste en beste van al de hooggeboren zoons van deze God en Godin, onze vader en moeder. En ik doe een beroep op je grote wijsheid: hoe hebben wij ons allen hetzelfde licht op dezelfde tijd en plaats verbeeld? En sterker nog: hoe hebben we ons dezelfde gesproken woorden verbeeld? Hog antwoordde:
8. Hoe kunnen mijn antwoorden voldoende zijn voor iemand die wijsheid heeft zoals jij, mijn broer? Jij hebt mij in de war gebracht, maar toch begrijp ik niet waardoor jij en jullie, mijn lieve broers, dingen kunnen zien en horen die ik niet kan. Lijken wij niet allen zo op elkaar, dat onze burens ons nauwelijks van elkaar kunnen onderscheiden? En bovenal, wij zijn allen dezelfde vrucht van een vader en een moeder, de heiligste en meest wijze van de geschapen wezens.
9. Nu sprak Yu-tiv en ze zei: Ik sta voor uw oordeel, O Ormazd! Hetgeen ik gedaan heb, heb ik gedaan! Handelt U met mij vanwege mijn groot ongeloof; ik heb gezondigd tegen hemel en aarde. Zelfs terwijl U in mijn schoot deze ster van eeuwig licht tot leven bezielde, stak ik zijn ogen uit en stopte zijn oren dicht tegen U. Het ongeloof van mijn ziel doorboorde de wanden van mijn schoot en vormde de vrucht van mijn heilige echtgenoot tot een man van duisternis. O Ormazd, waarom werd Uw dochter geboren!
10. Hog zei: O jij Godin, moeder! Huil niet, maar wees blij over de heerlijkheid van mijn geboorte.

Omdat u en mijn heilige vader, een ware God onder de mensen, mij het leven schonken, verheugt mijn ziel zich eindeloos. Ik zeg u, O moeder, ik ben niet in duisternis, noch ben ik blind en doof. Indien er een andere wereld is, wat doet dat er voor mij toe? De heerlijkheden van deze zijn eindeloos. En als er een Groot Licht en een Stem zou zijn, wat betekenen zij voor mij! U hebt iedere ader van mij zo gevuld met uw warme liefde en met de liefde van hen, mijn heilige broers, en met de wijsheid van mijn vader, God van de mensen, dat ik niet anders weet dan mij te verheugen en lof en dank voor jullie allemaal te bedenken, met al mijn wijsheid en kracht.

11. En nu trok het Licht zich samen in de ziel van Brahma, en hij was als één met de Vader. Ormazd, de Schepper, sprak vervolgens door Brahma, en Hij zei:

12. Ik schiep de aarde niet om haar te verachten zoals de Zarathoestriërs doen door de harten van de vorsten en priesters, maar dat het tot de heerlijkheid van de mens zou worden. Dit was de Zarathoestrische wet, maar omwille van voordeel en slavernij en het kwade hebben zij Mijn leringen verdraaid en Mijn volkeren gebonden. Zij belijden Mij, Ormazd; maar zij hebben Mijn geboden en Mijn leringen ondersteboven gekeerd.

13. Ik kwam door Zarathoestra en bevrijdde hen die Mij aanriepen in geloof; en zij werden voor een tijdlang Mijn uitverkorenen; maar zij lieten toe dat het kwade hun harten in bezit nam; zij verkwistten Mijn substantie door tempels te bouwen en zorgden voor een overvloed aan priesters en priesteressen. Zij hieven het zwaard en de speer voor Mij; door bloed en dood vestigden zij koninkrijken en noemden die met mijn naam, Ormazd!

14. De geest van Mijn Stem legden zij naast zich neer, maar de woorden hielden zij aan, en voegden aardse betekenissen eraan toe. Waarbij zij duisternis voor licht verkondigden en licht voor duisternis. En de armen en noodlijdenden, die Mij aanbaden in waarheid en in geest, hebben geleerd de gevestigde woorden te haten. Daarom worden zij vervolgd en beperkt, en schatting opgelegd en tegen hun zin gebruikt.

15. Ja, degenen die niet zouden doden vanwege hun aangeboren liefde voor Mij en Mijn geschapen zoons en dochters, prenten zij in om in krijgsdienst te gaan en ze nemen hen van hun verwanten af en zeggen: Ga weg van de vrede en doodt! Wees een slachter van mensen; wees een soldaat van de dood voor de glorie van de koning.

16. Ik gebood hen, in de oude tijd, om helemaal niet te doden. Mijn woorden waren duidelijk. Maar de koningen gaven de priesters de opdracht Mijn woorden verdraaid uit te leggen, waardoor de oorlog gerechtvaardigd kon worden.

17. Ik gebood hen niet te nemen hetgeen een ander toebehoort. Mijn woorden waren duidelijk. Maar de koningen gaven de priesters het bevel de betekenis uit te leggen en dus konden de koningen schatting eisen voor hun eigen glorie. En zo vorderen zij waar en wanneer zij maar willen en zeggen: Voor de verdediging van de koning en het land!

18. Zo hebben zij Mijn geboden misbruikt van het begin tot het eind. Maar Ik zeg u, dat in Mijn ogen degene die doodt, door Mij verantwoordelijk wordt gehouden, en tienmaal verantwoordelijk als hij tien mensen doodt, en honderdmaal voor honderd mensen. Zij zullen geen moord en doodslag voor Mijn aangezicht verbergen door het oorlog te noemen.

19. Noch zullen zij zich voor diefstal verontschuldigen door het opleggen van belasting voor de koning of de bescherming van het land. Want door hun eigen kwaad is het geschied dat zij over bescherming praten. Heb Ik een wet gemaakt die de ene koning of het ene land moet beschermen tegen een ander? Ziet geen enkel mens dat deze leringen uit het vlees voortkomen en niet uit de geest?

20. Zij beweren Faithists van Mij te zijn. Maar op staande voet gaan zij versterkingen van aarde, steen en hout bouwen. En zij die Mij in geest en waarheid kennen en bemerken dat Ik omwille van het kwaad verkeerd wordt uitgelegd, komen met hun zielen in opstand tegen deze ongerechtigheden; zij worden gegrepen en hun leven lang als slaven bestempeld of, als zij weigeren, zullen ze hen doden.

21. En zij die zulke verdorvenheden begaan, zeggen: Kijk, wij hebben de Zarathoëtrische wet, de P'hua'Mazdische wet, de wet van Ormazd; wij bezitten het heilige, het geopenbaarde woord. Laat geen mens zijn stem tegen deze waarheden verheffen of hij zal zeker ter dood gebracht worden!

22. Maar Ik keek omlaag vanuit Mijn heilige hemelen en zag, en Mijn oren hoorden; en Ik riep het uit in Mijn ziel vanwege de boosaardigheden van de aarde. Ik zei: Zie, Ik zal gaan en hen verlossen die geloof in Mij hebben in geest en waarheid. En Ik ging over de landen van de aarde, maar Ik vond geen mens in wie Mijn licht kon schijnen. En Ik riep Mijn heilige meesters der geslachten, Mijn hoogverheven engelen in de hemel en Ik zei tot hen: Kom en ga vele geslachten lang op de aarde wonen, en verhef door inspiratie iemand in wie Mijn licht zal schijnen, want Ik zal zeker Mijn volk bevrijden.

23. Nu zeg Ik tot u die hier bijeen zijn: de tijd is op handen en jullie zijn zovele delen in Mijn werk. Door Mijn engelen gaven jullie deze zoons een naam; overeenkomstig hun namen zal Ik dus Mijn koninkrijk vestigen.

24. Laat daarom Vede de woorden opschrijven die Ik heb gesproken, want hij is voorzien van de kennis en het geheugen daartoe. Wees waakzaam tot Ik terugkom!

25. Jehovih (Ormazd) eindigde, en Brahma ontwaakte als uit een trance, ofschoon hij alles had gehoord wat er gezegd was. Dus herinnerde Vede zich elk gesproken woord, en hij schreef ze neer op linnen dat voor dat doel gemaakt was. En dit was het begin van een nieuwe naam van een volk op de aarde, ofschoon zij in feite Faithists waren en niets anders; maar zij werden door hun burens soms Vediërs en soms brahmanen genoemd.

HOOFDSTUK XVII

1. De volgende morgen bij zonsopgang kwam Jehovih weer, sprekend door Brahma, en Hij zei:

2. Aangezien Ik een weg voor Mijn stem voorbereidde, dient u verstandig te zijn in het werk om dit licht aan alle volken te tonen. Noch zult ge uw hart bezwaren voor de laatstgeborene, Hog; want hij is ook onder Mijn hoede, en zijn wijsheid zal voor de heerlijkheid van de aarde zijn.

3. Want worden niet alle feiten door ieder mens uitgelegd vanuit het licht van zijn eigen gezichtspunt? Daardoor komen er dwalingen in de wereld door de duisternis van de mens, wanneer hij de dingen die Ik heb geschapen, niet goed begrijpt. Zie, de ene man bekijkt het bos met betrekking tot de waarde in houtblokken, een ander om spaanders voor matten; een ander voor de schaduw om in te rusten; weer een ander om de eenzaamheid; en zij allen zien door hetgeen er in hen leeft, maar zij kijken door hun eigen verschillende vensters.

4. Overweeg de gerechtigheid van de mens die zegt: U zult zien zoals ik zie; horen zoals ik hoor; of degene die zegt: Dit heb ik bewezen als zijnde waarheid en dat als onwaarheid; of degene die zegt: Wij zijn met vele getuigen en wij bevestigen dat.

5. Terwijl Jehovih zo sprak, verscheen Zijn engel en ging in de ingang van de hut staan, en allen behalve Hog keken en zagen de engel, en ze zagen de kleur van het haar en de ogen van de engel, en de kleding die hij droeg. En zij wezen ernaar en fluisterden: Kijk eens, een engel uit de hemel!
6. Toen sprak Jehovih, toelichtend, en Hij zei: Laat, zolang er nog niemand heeft gesproken, ieder persoonlijk aan Hog de verschijning van Mijn engel in de ingang van de hut vertellen.
7. Dienovereenkomstig vertelden zij allen, behalve Brahma, aan Hog alles dat betrekking had op de engel en zij stemden met elkaar overeen. En Jehovih zei: Spreek, Mijn Zoon, Hog. Hog zei:
8. Tot wie zal ik spreken? Want of U nu mijn echte vader bent of naar waarheid de Schepper, dat weet ik niet. God zei: Wie zegt u dat de Schepper is? Hog zei: Zoals de wind, de grote leegte; zonder persoon, vorm, of betekenis.
9. God 5) zei tegen hem: Daarom zeg ik u, vanwege het ongeloof van uw vader en uw moeder, toen u nog in de schoot van uw moeder verkeerde, bent u zoals u bent. Dit hebben zij u wel duizendmaal gezegd sinds u gezoogd werd. En zij hebben u ook vaak bevestigd dat zij tijdens het verwekken van uw broeders geheel trouw aan Jehovih waren.
10. U werd uit de aarde geboren en u kunt slechts zien met aardse ogen, en horen met aardse oren, en u kunt slechts redeneren naar aardse begrippen. Hog zei: Dan zal ik werkelijk in de aarde ondergaan en er zal niets meer van mij over zijn maar zij, mijn geliefde broeders en deze Godin en deze God, mijn eigen vader en moeder, zullen zij het eeuwige leven beërven?
11. God zei: Ik zou twee eieren voor u kunnen plaatsen, met de vogels erin en bijna uitgebroed; nu zult u bij de één de schaal een beetje openen en de jonge vogel kijkt naar buiten, maar de andere laat u dicht. Zegt u dan dat de ene vogel meer voordeel heeft boven de ander wanneer zij zijn uitgebroed? Of dat de ene niet zal leven, omdat hij niet door de schaal kon kijken? Zo is dus uw weg naar het eeuwige leven. Uit uw duisternis zal ik licht maken dat miljoenen zal bereiken. Uw offer is de offerande van een echte God onder de Goden.
12. Hog zei: Vanwege Uw grote wijsheid ben ik bang om te spreken in Uw tegenwoordigheid. Maar Uw woorden komen uit de mond van hem die de liefste en heiligste is van de geschapen wezens. Daarom vat ik moed in mijn betoog.
13. Kijk eens, zij hebben allemaal de engel in de deuropening beschreven; eender en gelijkkluidend hebben zij hem in alle bijzonderheden beschreven. En de wijsheid van Uw woorden gaan tot op de bodem van de dingen, niet zoals de woorden van de mens, maar feilloos. U hebt mij laten zien dat ik gebonden ben als met ijzeren banden en mijn weg moet gaan, al mijn levensdagen. Hiertegen protesteer ik niet, want ik bemerk dat het niet binnen mijn verstand ligt mijzelf maar te kennen, wat betreft hetgeen goed of niet goed voor mij is. Dit echter, hebt u mij laten zien. Ik ben gevormd zoals ik ben; ik ben zoals ik ben, Indien ik fouten heb, zijn het niet mijn fouten. Noch zijn zij van mijn vader of mijn moeder; want de oorzaak van hun ongeloof in die tijd ligt niet aan henzelf, maar aan u.
14. God zei: Uw woorden zal Vede ook opschrijven: de heerlijkheid en de wijsheid van de aarde zullen uit uw mond komen. De vorm van mijn gebouw zal getoond worden aan de bewoners van de aarde. U hebt de tempel van de koning gezien en hoe hij die bouwt. Voor de mooie palen zendt hij zijn beste houwens naar het bos, en zij kiezen de meest rechte en sterke bomen, vellen en kappen ze, en polijsten en graveren ze en de palen worden aan de voorzijde opgericht voor de sterkte en als ornament. Maar voor de muren van de tempel roept de koning niet de beste houwens, maar de hakkers, en ook zij gaan naar het bos om hout te halen, maar niet de meest rechte en mooie, maar wat er ook maar voor hun bijlen komt. En hun timmerhout wordt in de muren geplaatst met mortel

en wilgentakken. En de tempel wordt voltooid volgens de wil van de koning.

15. Jehovih zei: Evenzo is Mijn hemels gebouw; Ik stuur geen winter om één mens genoeg te doen, noch een zomer, noch de regen. Ik overweeg op wat voor manier Ik de mensen zal bewegen om elkaar te verheffen en bedachtzaam te zijn. Leer door Mij, uw vader en uw moeder en uw broeders en al de Faithists die na deze, Mijn leringen komen, om over het ongeloof van de stervelingen na te denken en de onmogelijkheid van de ene mens om door de ogen van de ander te kijken.

16. Want zoals Ik voor u een huis in liefde heb opgericht, de één na de ander, zo zal Ik de wijsheid van het ongeloof laten zien, en haar noodzakelijkheid op de aarde.

17. De voornaamste van alle lessen is dat alle mensen vrijheid zullen hebben; en niemand's oordeel zal bindend zijn voor een ander; want allen zien niet eender, noch kunnen zij hetzelfde begrijpen.

18. Opdat u evenzeer bedachtzaam zult zijn voor hen die Mijn Licht, of Mijn Persoon niet kunnen zien, evenals voor hen die met su'is geboren zijn; want zij zijn van hetzelfde vlees en bloed en hun geest hebben zij eveneens van dezelfde Schepper.

19. Want in het getuigenis van het verleden en van het heden ligt het voor u, dat de mensen ernaar streven hun doctrines op te leggen door te zeggen: Luister naar het woord van Ormazd! Aldus heeft Hij gesproken! En ik ben zijn priester! Buig uw hoofden!

20. Daarentegen zal de mens niet buigen, maar zijn hoofd ophouden en zich verheugen. Zij die Mij trachten af te dwingen zijn Mijn vijanden.

21. Noch heb Ik gezegd van deze of die man: Luister naar hem, want hij is de waarheid. Zal de Schepper iemand groter maken dan Hij zelf is en zodoende zichzelf uitschakelen? En toch matigen de huidige koningen en priesters zich dit aan in I'hua's naam. En de moeders en vaders van velen raken ontmoedigd vanwege hun grote ontberingen; en zij brengen erfgenamen voort die ogen hebben maar niet zien, en oren die niet horen.

22. God zei: In de dagen van Zarathoestra kwam ik om hen te bevrijden die geloof bezaten, maar in slavernij verkeerden; vandaag ben ik gekomen om de drie werelden aan de mens te bewijzen en ze te leren hoe ze erfgenamen moeten voortbrengen met ogen om te zien, en met oren om geestelijke dingen te horen, met vrijheid voor alle mensen:

23. Ten eerste: van de aarde en haar volheid; ten tweede: de tussenwereld van de geesten, waar allen een tijdlang zullen verblijven; en, ten derde: de Nirvanische werelden voorbij Chinvat, waar het oneindige paradijs ligt voor de reinen en de wijzen.

HOOFDSTUK XVIII

1. De volgende morgen, bij zonsopgang, sprak God weer tot Brahma en hij zei:

2. Overweeg de vruchten van de aarde en het gras in de velden. Het mannelijke en vrouwelijke graast op hetzelfde gras; het ene levert melk op, het ander is voor het juk bestemd; ook kan geen mens deze scheppingen veranderen.

3. Welke mens zal tegen een andere zeggen: Voed u met dit; of met dat? Maar zij nemen hen die in duisternis geboren zijn en stellen priesters aan! Het voedsel voor het vlees, of zelfs het vasten kan

geen su'is doen ontstaan. De lucht verwarmt de aarde, en niet de aarde de lucht. De geest verlicht het stoffelijke deel, en niet het stoffelijke deel de geest.

4. Licht is de vrijheid voor allen; dit te weten is het begin van wijsheid. Niettemin, zonder te lijden zouden sommigen die gebonden zijn niet weten dat zij gebonden zijn, of indien zij dit wisten, zouden zij niet naar vrijheid verlangen.

5. Op dit moment werd Hog, de jongst geborene, heel ontroerd, waarop God hem verzocht te spreken.

6. Hog zei: O, kon ik deze dingen maar geloven! O, kon ik maar zien! O, kon ik maar horen! O, de rampzaligheid van mijn duisternis! O, de verschrikkingen van het onzekere om een kwestie niet te weten! Verbitterd is mijn ziel, en vol van vertwijfeling! O, de waanzin van dit uur dat op mij ligt!

7. Waardoor, O Wijsheid, vergat U het moment van mijn verwekking, door mij op te laten komen als een weezinwekkend onkruid in zo een paradijselijke tuin!

8. En hij boog zijn hoofd en hilde; en toen sprak Yu-tiv, zijn moeder, die hem voortbracht. Zij zei: Ik bemerk Uw licht, O Vader, maar ik kan het niet verdragen. U ontsloot mijn ledematen om deze zeven Goden voort te brengen! Nooit bracht een vrouw van de aarde zo'n rijke oogst voort; maar toch is mijn ziel gekweld tot in het diepst! O, kon het licht van mijn ziel maar worden overgedragen aan deze God van de mensen! En ook zij hilde.

9. Nu sprak Sa-it en hij zei: Ik sta het dichtste bij je, O mijn lieve broer Hog. Geen liefde is zo innig voor jou als die van mij. En wat u betreft, Yu-tiv, mijn Godin-moeder, u hebt mij heel verstandig OVERVLOEDIG genoemd. Want in onze liefde heeft Ormazd gelijkelijk voorzien als voor de hoogste van de Goden. Omdat ik heb gezien dat deze reinste en beste van de broers niet geestelijk kan zien, is mijn ziel milder geworden voor de hele wereld. Ja, mijn uitgestrekte armen zullen de mensen die in het grootste duister verkeren, ontvangen en mijn ziel zal opgaan in het eeuwig prijzen van Ormazd!

10. Daarna sprak Oos; hij zei: Heel wijselijk word ik RUIJTE genoemd; want het heeft Ormazd behaagd mij de ruimte van Zijn scheppingen te laten zien. Welk geloof of ongeloof is er, waarin Hij geen heerlijkheid heeft voorzien! Omdat mijn beminde broeder Hog dus is gezegend met duisternis, zal hij voor mij een behoeder zijn in aardse wijsheid, al mijn levensdagen. In mijn geloof weet ik dat het goed met hem is; toch zou ik in mijn liefde willen dat hij kon zien zoals wij allen zien!

11. Toen sprak Git-uw, wiens naam TIJD betekent. Hij zei: Zie, ik ben als vierde geboren, en als het ware, in het midden. Wie wordt er zo heerlijk met liefde omringd als ik! Zo omringd door het Licht van hemel en aarde! Kijk naar mijn vader aan de ene kant, een God van de mensen; de ware stem van hemel en aarde; de vertolker van de woorden van de Schepper! Aan de andere kant, de beste, meest geliefde broer ooit op aarde geschapen, met al de wijsheid van mensen en engelen. O, de heerlijkheid van dit uur! O, de verrukking om met deze Goden te zijn, en met Yu-tiv, de Godin van de vrouwen!

12. Vervolgens sprak Vus, de als tweede geborene. Hij zei: Waarin zal ik U verheerlijken, O Ormazd, en niet mijzelf verheerlijken! Ik ben met overvloed vervuld van verrukking voor de liefde van hen, mijn broers, en vader, echte Goden! Maar voor Yu-tiv heb ik meer dan liefde. Ik ontwaar door mijn eigen moeder hoe de verschillende kasten van de mens zijn ontstaan! O moeder, wat woont een rechtschapen vrouw dichtbij de Schepper!

13. Whe-ish zei: Door de gedachten en verlangens altijd hoog te stellen; zou dit de wereld niet verlossen? Vede zei: De waarheid te kennen en die altijd in liefde en goedheid te spreken, zou dit

niet de wereld verlossen en Ormazd grondvesten?

14. Nu ontwaakte Brahma uit zijn trance en hij zei: De Vader te vinden; Hem te kennen; Hem te openbaren, dit alles is voor Zijn heerlijkheid alleen.

15. Nu sprak God weer: Wijzer dan al de anderen is Brahma. Wie van u allen heeft niet over zichzelf of haarzelf gesproken? Wie heeft een woord van lof of dank geuit en zichzelf erbuiten gelaten? Oordelen jullie dan, wat wordt er van de mensen verlangd opdat mijn geest een uiting kan vinden door hun lippen?

16. Toen ging de Stem heen voor die dag; en de engel van God verscheen in de deuropening, zodat allen, behalve Hog hem zien konden. De engel zei: Opdat u de geesten van de tussenwereld zult kunnen zien, moet u om middernacht komen en in de gewijde kring in de bosjes van Ebon zitting houden. Wij zullen in sar'gis verschijnen.

17. Hog hoorde de engel niet, maar de anderen vertelden hem wat de engel had gezegd. Dienovereenkomstig gingen zij om middernacht in de kring zitten, in de bosjes van Ebon.

HOOFDSTUK XIX

1. En de engel van God verscheen in het midden van de kring, in sar'gis, en sprak rechtstreeks met hen. En Hog zei tegen de engel: Werkelijk, ik weet dat u geen sterveling bent en toch hebt u de gelijkenis van vlees en ledematen, benen en armen, en een echt lichaam en bovendien bent u gekleed, en uw kleding lijkt op die van de stervelingen.

2. Nu zeg ik u midden in uw gezicht: ik geloof dat u geen engel van de doden bent, maar een weerspiegelende eigen substantie, voortgebracht uit de substantie van mijn vader. Wat zegt u daarvan? De engel antwoordde:

3. Sterfelijke woorden kunnen u niet overtuigen; noch de woorden van een geest. Ik zal u een vriend van u tonen die dood is. Hierop liet de engel de geest van Hog's vriend zien die gestorven was, en de man heette Aara-acta; en Hog zei tegen hem:

4. Jij bent een echt duplicaat van degene die ik kende. Hoe heet jij? De geest antwoordde: Aara-acta! Ik zeg je, Hog, dat deze dingen waar zijn. Ik ben de geest van je vriend; ja, ik ben die vriend zelf. Hog zei: Waar woon jij? Waar ben je geweest? Ben je gelukkig? Heb je al de hemelen bezocht?

5. De geest antwoordde hem: Ik woon op aarde net als voor de dood; in de omgeving. Ik ben gelukkig; de heerlijkheid van mijn tegenwoordige wereld overtreft die van de aarde. De hoogste hemelen heb ik niet bezocht. Tot nu toe ben ik slechts in de eerste verrijzenis. Boven ons zijn er hemelen waar alle mensen Goden en Godinnen zijn. Ik kan daar niet heengaan, zij zijn te helder. Toen verdween de geest, en Hog zei:

6. Wat ik gezien heb, heb ik gezien; wat ik gehoord heb, heb ik gehoord. Toch geloof ik niet dat ik een geest heb gezien, en ook niet heb gehoord. Een geest moet redelijkerwijs dun en ijl zijn, zoals de lucht.

7. Vervolgens sprak de engel van God en zei: Hoe moet ik deze man voldoening verschaffen, O Ormazd? Vandaag liet ik mezelf in de deuropening van de hut zien, dun en ijl en zoals de lucht, en hij zag of hoorde mij niet. Wie kan er een manier vinden om de ziel van deze man te openen voor Uw wijsheid, O Ormazd?

8. Nu sprak Yu-tiv: Groot is de heerlijkheid van Uw engel, O Ormazd! Hemels zijn de geesten van de doden. Welkom, O engelen uit de hemel! Toen sprak Whe-ish: Zelfs de laagste hemelen bezitten grote heerlijkheid! O de verrukking om in zo'n paradijs te wonen! Vervolgens zei Vus: Zo'n wijsheid en waarheid! Hoe zijn Uw koninkrijken, O Vader, als zelfs de eerste hemel uit zo'n heerlijkheid bestaat. Git-uw zei: Omdat ik geleefd heb om deze dingen te kunnen zien, zal ik Uw wonderen verkondigen, O Ormazd, zolang ik leef! Vede zei: Waarheid is Uw machtigste werk, O Ormazd! Oos zei: Hoe wijselijk hebt Gij Uw werelden gevormd, O Ormazd! Zelfs Uw laagste engelen zijn een verrukking voor mijn ziel! Vervolgens sprak Sa-it; hij zei: Schenk ons van Uw overvloed, O Ormazd. Open breed de poorten van de lagere hemelen. Ik zal Uw engelen in mijn armen nemen en voor altijd verheugd zijn!

9. Toen kwam Brahma uit zijn trance, hoewel hij alles gezien en gehoord had. Hij zei: Wie er ook komt die mij beter kan maken, en mij toont hoe het meest goed te doen aan Uw wereld, O Ormazd, zendt U die naar mij toe. En zie, allereerst werd Brahma beantwoord! Een licht, helder als een zon, plaatste zich in het midden van de kring, en het was hoger dan de wolken en het ontplooidde een staf, waaraan een banier zat van goud en zilver; en op de banier groepeerden zich sterren die de woorden Liefde, Wijsheid en Macht spelden!

10. Weldra veranderde het tafereel, en de engel van God zei: Hij die het laatste sprak (Brahma), werd het eerst beantwoord, omdat zijn woorden tot aan de Bron reikten. Waarheen ge uw gebeden zendt, daar wordt ge beantwoord. Daarom zal ik nu de poorten van de lagere hemelen openen, en jullie zullen getuige zijn van wat er kan komen.

11. De engel trok al de lichten er rond omheen terug, zodat er grote duisternis over de kring kon komen. Weldra begon Yu-tiv een beetje bang te worden. Toen sprong Vus op en zei: Wat was dat? En toen begon een ander, tot weldra allen, behalve Brahma en Hog, wild en overstuur waren, en fluisterden: Wat zien we nou! O, wat een vuile stank! O, wat een gemene aanraking! En toen schreeuwde er één; en nog één, en nog één, tot ze zich allemaal een weg baanden en de benen namen, krijsend en gillend van angst en benauwdheid; vluchtend in de duisternis van de bossen, vertwijfeld; bijna stervend van angst!

12. Hog rende niet weg; hij zag niets om angstig voor te zijn, hoorde niets om bang voor te worden; voelde niets om zich voor te schamen.

13. En zijn vader, Brahma, liep niet weg, was ook niet bang, en deze twee riepen de anderen, smeekten, vleiden en riepen tevergeefs; ze konden hen niet doen stoppen; konden hen niet vinden in de duisternis. Zij keerden terug naar de hut, Brahma en Hog; zagen de toortsen helder branden, gingen naar binnen en vonden Yu-tiv en haar zoons bijeengekropen in elkaars armen, bleek en vaal als de dood.

14. Hog vroeg naar de oorzaak. Yu-tiv zei: Sst..., zijn ze weg? Sst..., hou ze weg! Toen zei Vus: O broer, vraag niet wat wij zagen! Vraag niet wat wij voelden en wat ons aanraakte! Het zou niet geoorloofd zijn deze dingen te vertellen! Zeg niets meer, in 's hemels naam! De lucht van de hemel is vol van demonen (druj).

15. Nu sprak Vede en hij zei: Helaas, O vader, ik liet het heilige boek vallen, de Veda die ik aan het schrijven ben. In mijn angst liet ik het vallen. Het is nog niet gerangschikt en als het gaat regenen voordat de ochtend komt, zullen de heilige woorden verloren gaan! En voor geen duizend werelden zou ik vannacht teruggaan naar de bossen. Oos zei: Ik ook niet, voor geen duizend werelden! Whe-ish zei: Voor al het goud en zilver in de wereld zou ik daar vannacht niet naartoe gaan.

16. Zo spraken allen, behalve Hog en met al de liefde die zij Ormazds woorden toedroegen, er niet

aan twijfelend dat het Zijn eigen woorden waren, waagde niet één het om zich onder de boze geesten die ze gezien hadden, te begeven en het boek terug te vinden.

17. Toen sprak Brahma: Vele geslachten lang heeft Ormazd hiervoor gewerkt; ik zal zelf gaan; ik weet dat Hij mij altijd en op alle plaatsen zal beschermen. En Brahma stond op om te vertrekken; maar toen zei Hog: Nee vader, u bent oud; ik ben fris en jong, en bovendien weet ik dat er geen geesten zijn, anders dan in de verbeelding van de mens. Ik zal alleen gaan!

18. Ik zal geen lantaren of toorts dragen; ik zal ook niet fluiten of zingen. Ik zal het hoofd bieden aan al de boze geesten uit de hel en hun aanvoerders. Ik zal dat boek deze nacht terugvinden, al moet ik ieder blaadje van het Ebon-bos afschrappen! En denk erom, ik zal ongedeerd terugkeren; noch zal ik een geest zien of horen terwijl ik weg ben. Dus alleen Hog en Brahma waren zonder vrees.

19. Hierop vertrok Hog en na een poosje kwam hij terug, verheugd, met het boek; en hij zei: Ik zag en hoorde geen enkele geest en ik zeg jullie dat geen van jullie ze gehoord of gezien hebben, want er zijn er geen. Door de buitengewone aanleg van jullie geest schijnen deze inbeeldingen werkelijkheid. En wat het grote Licht betreft, met de woorden Liefde, Wijsheid en Macht, wat ik ook zag, zeg ik jullie, dat het een uitstroming is van hem, onze heilige en meest geliefde vader. Hoe vaak hebben wij hem deze zelfde woorden niet horen gebruiken! En wat betreft deze figuren die spraken en de gelijkenis van mannen en vrouwen hadden, zelfs in hun kledij, zeg ik jullie allemaal dat zij afkomstig zijn uit dezelfde bron, onze vader, Brahma.

20. Nu sprak Yu-tiv en ze zei: O gelukkig ongeloof, mijn zoon! O, was ik maar geboren als jij! O, had ik maar nooit zulke beelden gezien als ik deze nacht zag!

21. Toen zei Oos: O gelukkige broer, onze jongst geborene! Ik wilde dat ik zoals jij kon zijn! O, de smerigheid van die handen die mij vannacht aanraakten!

22. Vus zei: O, had ik maar nooit de onzichtbare wereld leren kennen! O, was ik maar geboren in duisternis zoals jij, onze meest geliefde broer!

23. Op die manier spraken zij allemaal jammerend over hun gave van su'is; en toen zij gesproken hadden, sprak de engel van God door Brahma: Omdat het nog nacht is, spreek ik tot u. Met de dageraad, bij zonsopgang, komt de Stem van de Vader. Luister dan naar mij, in het kort, en verwacht niet veel wijsheid, want ik ben nog niet lang geleden geboren in de hemel:

24. Twee grote mensen schiep de Schepper, de Faithist en de ongelovige; de één die door de beproevingen van het vlees gegaan is, en gekomen is tot de Stem van de Vader; want door één te worden met de Vader verkeert hij niet langer in angst voor iets in de hemel of op de aarde. De heerlijkheid van de voortdurende verrijzenis ligt altijd voor hem.

25. Alle mensen die dit nog niet bereikt hebben, lijken wellicht op een man die een gladde heuvel op gaat, en vaak hoog stijgt, maar plotseling omlaag glijdt. Zij verheerlijken zichzelf voor hun eigen licht en wijsheid en goede gaven, verheugen zich omwille van zichzelf voor de heerlijkheden die hun ten deel vallen. Maar het zijn lafaards.

26. Niettemin schiep de Schepper een groot man temidden van hen; en zo iemand is de ongelovige man. Hij heeft goud noch zilver, huis noch land; en hij bezit geen geestelijk inzicht of geestelijk gehoor; maar zijn heerlijkheid bestaat uit het begripen van zijn eigen verstand.

27. Hij is het die het bos bedwingt en de dieren van het veld temt voor de dienstbaarheid aan de mens. Hij gaat alleen in het duister en is nergens bang voor. Hij volgt niet het pad van wie dan ook,

maar zoekt voor zichzelf; de priesters kunnen hem niet laten geloven, noch de hemelse engelen; niemand kan zijn verstand onderwerpen. Hij ziet de heerlijkheid van de aarde en de manmoedigheid. Hij roept de menigte toe: Waarom staan jullie anderen toe, zelfs de priesters, om voor jullie te denken? Sta op jij, en wees een man! Sta op jij, en wees een vrouw!

28. Hij inspireert uit de aarde en voor de aarde; door zijn arm worden slechte koningen en tirannen omvergeworpen. Door hem worden doctrines en religies tot op de bodem gezeefd, en de valsheid en het kwaad erin aan de kant gezet. Ja, wie anders dan Ormazd kan zo'n groot man als de ongelovige geschapen hebben?

29. En deze twee mannen, de Faithist en de ongelovige, doen voornamelijk al het goede dat in de wereld gedaan wordt; de één werkt op de top van de heuvel en roept omhoog; de ander werkt aan de voet van de heuvel en duwt zich omhoog.

HOOFDSTUK XX

1. De volgende morgen, bij zonsopgang, sprak Ormazd weer door Brahma, en Vede schreef de woorden op, en de daaropvolgende morgen op dezelfde manier, en dit ging zo veertig dagen door; en kijk, in veertig dagen was de Veda voltooid; de heilige woorden van Brahma waren geschreven.

2. God zei tegen Brahma: Ga nu heen en predik mijn evangelie aan wie het maar horen wil; verkondig de vrijheid aan allen die u willen volgen. Ik zal tot het einde bij u zijn. En u zult Yu-tiv, uw vrouw, en al uw zoons met u meenemen, zelfs Hog, de jongst geborene.

3. Zo trok Brahma voort, predikte overdag en toonde in de nacht de geesten der doden. Maar tot de uitverkorenen sprak hij tijdens de dageraad, in de vroege morgen, de tijd waarop het Al Licht over hem was. En zijn zonen predikten en verklaarden ook; en Yu-tiv verklaarde aan alle vrouwen hoe het met haar gesteld was toen zij zwanger was van haar zoons. Alleen Hog predikte niet; noch opende hij zijn mond voor de menigte waar het zijn ongelooft betrof. In zijn ziel zei hij: Deze dingen kunnen waar zijn en als zij waar zijn, dan is het goed. Indien zij niet waar zijn, werkt toch het geloof van hen, bij de menigte, tot rechtvaardigheid en goedheid. Met al mijn filosofie kan ik de menigte niet tot rechtvaardigheid bewegen. Maar mijn vader maakt hen tot een kudde schapen; zij houden op met het kwaad en brengen de broederschap in praktijk. Daarom zal ik mijn vader bijstaan tot het einde.

4. Toen Brahma bij een stad aankwam, hield hij stil buiten de muren, opdat, overeenkomstig de wet, de koningen zijn stem niet konden belemmeren. En de menigte kwam uit de stad om naar hem te luisteren, en velen keerden niet terug; maar bleven bij Brahma en zijn zoons in hun kamp. En toen Brahma zich naar een andere stad begaf, gingen zij met hem mee. En in korte tijd werd de schare van Brahma tot een leger van duizenden.

5. En niet weinigen van hen waren welgestelde mannen en vrouwen, en zij wierpen hun schatten voor de voeten van Brahma en zeiden: Neemt u deze prullen en geef mij in plaats daarvan het eeuwige leven. Maar de geleerde mensen kwamen niet naar Brahma; noch kwamen de priesters noch de koningen, noch de magiërs, noch de raadgevers van de orakels.

6. God zei: Neem uw scharen mee en vestig hen in families van tientallen, en van twintigtallen, en van honderdtallen, en van duizendtallen, en geef een hoofdvader aan iedere familie. En uw volk zal een volk op zichzelf zijn, niets gemeen hebbend met het volk van de koning.

7. Luister, mijn engel zal met u meegaan en u de braakliggende landen tonen die het volk van de

koning niet wenst te bezitten; en u en uw volk zullen de landen in bezit nemen en samen wonen in liefde en wijsheid, het goede doend voor elkaar.

8. Dus deed Brahma zoals het geboden was, en hij vestigde hen in de bergen van Roam en de valleien in de bergen van Roam, en zijn volk woonde daar, in totaal achtenzestig honderd twintig, mannen, vrouwen en kinderen.

9. En er kwam een zekere hoofdaanvoerder bij Brahma, uit het leger van koning Syaythaha, van het Westelijk Koninkrijk van Vind'yu, uit de stad Gowschamgamrammus met een miljoen inwoners, en hij zei tegen Brahma:

10. In naam van de koning, de machtigste van de mensen, Syaythaha, sta ik voor u, O Brahma. Kijk eens, de koning zendt u goud, zilver en koper en zegt: Brahma is goed! Brahma zal mij de hemelse zegen geven!

11. Brahma antwoordde de hoofdaanvoerder: Brahma groet de koning, de machtigste van de mensen, Syaythaha, in de naam van Ormazd, de Schepper, in liefde en met deze wijze woorden die tot de ziel van Brahma komen. Brahma zendt de dienaar van de koning, de hoofdaanvoerder zelf, terug naar de koning met zijn goud, zilver en koper, en zegt: Houdt u zich bezig met uw Schepper en niet met mensen! De Grote Geest houdt alle zegeningen in Zijn eigen handen. Geef Hem uw schatten!

12. De hoofdaanvoerder vertrok en kwam terug bij de koning met zijn goud, zilver en koper, en hij vertelde aan de koning de woorden van Brahma. De koning werd behaagd door de wijsheid van Brahma, maar ook voelde hij zich berispt en in zijn ziel gegriefd. En Ormazd liet toe dat de satan een tijdlang bezit van de koning nam; en de koning besloot Brahma en al zijn mensen te vernietigen. En hij beval de hoofdaanvoerder om vijftigduizend mannen samen te trekken, met wapens, gereed voor de strijd. En toen zij dus gereed waren om aan hun reis te beginnen, die zeven dagen zou duren, dacht de koning eraan om het orakel te raadplegen voor wat betreft de beste kans van slagen.

13. Nu had de engel van God bezit genomen van het orakel, hoewel de magiër dat niet wist, noch Syaythaha. De koning ging dus voor de zandtafel staan, en de geest schreef deze woorden: Hij die één is geworden met Ormazd, is machtiger dan een leger. Neem uw kroon af, O koning, machtigste van de mensen, en uw vergulde gewaden en alles dat mooi en fraai is om naar te kijken, en kleeft uzelf in de armoedigste kleding zoals die van een rondzwerfende Druk. Maar laat uw kroon en uw kostbare gewaden en uw kleding, mooi en fraai om naar te kijken, door uw lijfwacht aandoen. En u moet allebei voor het leger uit gaan; tot bij Brahma.

14. En u zult er getuige van zijn dat de man die beweert voor de armen te werken, op zijn buik zal vallen in bijzijn van de rijke en machtige man. En zie, O koning, u zult zich gerechtvaardigd voelen om hem te vernietigen, die voor de kroon en de gewaden neervalt, wetend dat hij een huichelaar is.

15. Dit stond de koning wel aan, en hij volbracht al hetgeen door het orakel was geboden; en toen hij bij het kamp van Brahma was gekomen, kwam er een man naar de dienaar van de koning toe en zei: O koning, beveel mij wat u wenst. En hij wierp zich op de grond, vóór de dienaar van de koning. Waarop de koning, die als een Druk was gekleed, naar hem toeging en zei: Wie bent u? En de man antwoordde: Ga weg, bedelaar! Dit is een zaak tussen mij en de koning! (want hij zag de één voor de ander aan).

16. De koning gebod dat de man moest worden gegrepen en weggebracht om te worden gedood; en de voorhoede viel op de man aan en doodde hem met strijdnetsen. En toen de man beslist dood was, kwam daar Brahma aan, en de koning noch iemand van zijn voorhoede, kende hem. En Vus en

Whe-ish waren bij hun vader, en de drie gingen naast de gestorven man staan. Toen pakte Brahma de hand van de koning en zei: U bent hier gekomen in de dracht van een Druk, want u bezit het vlees en bloed tot heiligheid. Leg uw ene hand op de gestorven man; plaats uw andere hand op mijn hoofd, want ik zal Ormazd voor uw ogen bewijzen. Zie, u die getracht hebt om Brahma te doden, doodde iemand anders!

17. En toen de handen van de koning geplaatst waren, stond Brahma bij het hoofd van de dode man, en zijn twee zoons hij het hart; en Brahma zei: In Uw naam, O Ormazd en door Uw kracht in mij, keer tot het leven terug, O man! En sta op! Sta op! Sta op!

18. En ja, de man werd tot leven gebracht, stond op en ging voor de menigte staan.

19. De koning beefde van angst, en de lijfwacht deinsde terug, verbaasd. En, wat betreft de dienaar die in de kledij van de koning was uitgedost, hij wierp de kroon en de gewaden af, en vluchtte het bos in.

20. Brahma zei tegen de koning: Hier staat de engel van Ormazd en de engel zegt dat u de koning bent die zich vermomd heeft en bovendien, dat hij, de engel, u voor dit doel heeft geboden om hier te komen, en in het orakel tegen u heeft gezegd: Hij die één geworden is met Ormazd, is machtiger dan een leger!

21. De koning zei: Het is waar, Ik zweer voor U, O Ormazd, dat ik voortaan deze kleren die ik nu aan heb, zal dragen en mijn leven zal geven aan Uw dienst. Laat hij die dit wil, mijn koninkrijk nemen en alles dat ik het mijne heb genoemd.

22. Zo voegde Syaythaha zich bij de scharen van Brahma; en met Syaythaha kwamen ook zijn broeders en hun zoons en dochters. En, degenen die kwamen, wierpen wat voor goederen of geld zij ook bezaten, op een hoop, en de hoofdvaders van de families verdeelden dit volgens hun hoogste wijsheid. En de mensen van Brahma noemden zichzelf naar zijn gebod geen brahmanen, maar Vediërs; hetgeen betekent: Volgelingen van de Waarheid.

23. In die dagen was de taal van de koningen en geleerden van Vind'yu: All-ao, hetgeen betekent: Uit al dat goed is. Maar de Vediërs waren de niet-geleerden, en hun taal was onvolmaakt en bestond uit vele betekenissen voor ieder gesproken en geschreven woord.

24. En God voorzag de neiging tot verdorvenheid van de brahmaanse religie, en hij sprak tot Brahma en zei: Zie, ik heb u zeven zoons geschonken, zes voor het licht en één voor de duisternis. Uw zes zoons van licht zullen ieder een school onder mijn uitverkorenen stichten en mijn geschriften door het mondelinge woord onderwijzen. En allen die in het vervolg rab'bahs worden, moeten in staat zijn elk woord van de Veda uit het hoofd te herhalen. En in de latere eeuwen, wanneer de platen en de boeken van mijn heilige godsdienst door oorlog vernietigd zijn, dan doet dat er niet toe. De essentie van uw werk zal voortleven.

25. Toen deden de zoons van Brahma zoals geboden was, elk werd leraar. En weer sprak God tot Brahma en zei: Sta op, en ga waarheen mijn engel u zal leiden, neem uw vrouw en uw zoon Hog met u mee. En u zult nog twee jaar van plaats naar plaats reizen en dan hier terugkeren, want uw werk zal voltooid worden.

HOOFDSTUK XXI

1. De plaats die zo door Brahma was gesticht, werd Haraoyo genoemd, en in die tijd strekte zijn

volk zich uit over zeven steden en dertig dorpen, en ze bezaten het hele land van Roam, dat honderden jaren onbewoond geweest was. En de Vediërs bebouwden de landerijen, en ze leefden van vruchten, wortels en brood, gebakken van tarwe dat op de velden verbouwd werd; maar zij aten noch vis, noch vlees, noch iets dat de adem van het leven geademd had.

2. Brahma en zijn vrouw Yu-tiv, en zijn jongste zoon Hog, vertrokken uit Haraoyo, vergezeld door zeven discipelen en ze gingen voort onder leiding van de engelen van Ormazd, om de Veda te prediken en uit te leggen, en ze hadden één boek bij zich. En eerst gingen zij naar het noordoosten, door de koninkrijken van Haomsut, en Ali-oud, en Zeth, en Wowtichiri; vandaar westwaarts naar Hatiqactra, waar de tiran Azhi-Aven een tempel van schedels gebouwd had op de manier van de Ouden. Azhi hield er zes leeuwenkuilen op na om zijn veroordeelde slaven te laten verslinden. Dus, vanwege de onderdrukking, was het koninkrijk van Azhi nuttig voor Ormazd. Uit Hatiqactra kreeg Brahma drieduizend volgelingen.

3. En toen Brahma zeventuizend volgelingen had, leidde de engel van God hem naar de vlakten van Cpenta-armaiti. En hier vestigde hij zijn volk, verdeelde hen in families en dorpen, en stelde priesters voor hen aan. En Cpenta-armaiti werd vanaf die tijd over de hele wereld bekend.

4. Hierna gelastte de engel Brahma naar het zuidwesten te gaan, door de koninkrijken van H'spor en Vaetaeyo, en Aramya, en vandaar naar Dacyama, naar de stad H'trysti, waar Ormazd een schare van duizend had, reeds geïnspireerd om zich bij Brahma te voegen.

5. En nu gelastte de engel Brahma om zijn scharen mee te nemen naar de bergen van T'carativirwoh en hen daar te vestigen, hetgeen hij ook deed. En zie, de tijd van Brahma en Yu-tiv was nabij, was bijna ten einde, want zij waren heel oud geworden.

6. De engel zei tegen Brahma: Groot is uw werk geweest. Heel groot dat van Yu-tiv! Waar op de hele wereld bestaat zo'n vrouw? Sinds de dag dat u haar voor het eerst zag! Voor de heerlijkheid van uw zonen! En u te volgen op haar leeftijd, om zó ver te lopen!

7. Luister, O Brahma! Yu-tiv wordt snel zwakker. Sta op en breng haar naar Haraoyo terug! De bergen van Roam roepen haar! En uw trouwe zoon Hog, sterk en groot. Neem hem met zijn moeder mee terug. Haraoyo roept u.

8. Brahma ging heen en keek naar Yu-tiv; en zijn ziel sprak in hem: O Ormazd, heb ik haar, door U, niet vergeten! De moeder van mijn Goden! O haar trotse jonge ziel, toen ik haar voor het eerst zag! Helaas, ik zie het, zij wankelt en is zwak!

9. Brahma ging dichterbij naar Yu-tiv toe, en ze zei tegen hem: O Brahma, jij God van de mensen! Ik weet niet of mijn ogen minder worden. Maar O, ik heb zo'n vreemd visioen gehad, zelfs in het volle zonlicht. Ik zag mezelf opstijgen, naar boven! De aarde ging omlaag! Toen riep ik: O Ormazd! Niet alleen! Kijk, mijn God is daarginds! Laat mij teruggaan naar Brahma! Toen dacht ik dat de Schepper mij terugbracht en zei: Ga vlug en zie uw goddelijke zonen in Haraoyo, want uw tijd is gekomen!

10. Brahma zei: Mijn engel zegt: ga terug naar Haraoyo, uw werk is bijna beëindigd. Daarom kwam ik naar je toe. Daarom is het goed voor ons dat wij terugkeren, en Hog met ons meenemen.

11. Zo vertrokken Brahma en Yu-tiv en Hog, met vijf overgebleven discipelen, naar Haraoyo, hetgeen voor een man drie dagen reizen te voet was, en zij wisten niet hoe Yu-tiv zou gaan, want zij was uitgeput tot de laatste stap en bovendien waren haar schoenen versleten, en had zij alleen nog maar voden aan haar voeten.

12. En terwijl zij beraadslaagden, en nog maar een kleine afstand hadden afgelegd, bemerkte Hog, toen hij in een andere richting liep, een aantal soldaten te paard en zij voerden een aantal reservepaarden met zich mee. Toen sprak de ziel van Hog in hem, sprak tegen hemzelf en zei:

13. Luister, mijn vader heeft vele bekeerlingen gemaakt in zijn dagen, maakte goede mensen uit slechte. En hij heeft altijd geld, giften en geschenken geweigerd. Wel, waar ook de gerechtigheid woont weet ik niet; maar veel van de schurken die volgelingen werden van mijn vader, werden door hun geweten gekweld vanwege oneerlijk verkregen winsten, en toen ze ondervonden dat mijn vader hun goederen niet in ontvangst wilde nemen, probeerden ze het met mij en kijk eens, mijn zakken zitten vol met goud en diamanten. Werkelijk hoor, het kan een echte duivel geweest zijn die mij hiertoe aanzette; maar ik word verondersteld het hogere licht niet te kennen, maar wel het lagere. Voor mezelf wil ik deze dingen niet hebben. Indien zij aan Ormazd behoren volgt daaruit dat ik ze niet moet houden. Als ik dus van het goud of de diamanten aan deze soldaten geef, zullen ze mij een paard voor mijn engelhoeder geven om op te rijden. Wie weet of het niet door middel van deze soldaten de naaste weg is voor dit goud om bij Ormazd terecht te komen?

14. Dus ging Hog weg en schafte zich een paard aan, en hij bracht het naar zijn moeder en zei: Kijk eens, een man geeft u een geschenk in de naam van Ormazd, maar verbiedt u het te houden, behalve om ermee naar Haraoyo te rijden, waar u het moet verkopen en het geld aan de armen geven.

15. Yu-tiv zei: Hij was een goede man, en wijs, want alleen op zijn voorwaarden kon ik het paard aanvaard hebben. Daarop werd Yu-tiv op het paard gezet en zij vervolgden hun weg, langzaam gaand, want ook Brahma was bijna aan het einde. En na zeven dagen kwamen zij in Haraoyo aan, waar zij door Brahma's zoons ontvangen werden, en door de hele menigte discipelen.

16. Maar tengevolge van Yu-tiv's diepe liefde voor haar zoons, en ook door uitputting en het getuige geweest zijn van de heerlijkheid van de rechtschapen werken, volbracht door haar echtgenoot en zoons, was de inspanning teveel geworden voor haar lichaam. En zij brachten stro en legden haar er op, met een bundel stro onder haar hoofd. Toen zei ze:

17. Eerst voor U, O Ormazd, mijn zegen, omdat U mij levend hebt geschapen om van Uw heerlijkheden te genieten. Vervolgens jij, O Brahma! Mijn echtgenoot, mijn zegen op je, God van de mensen! Jij hebt mij de volheid van aarde en hemel geleerd! O de heerlijkheid om jouw vrouw te zijn geweest!

18. Toen riep zij Whe-ish en zei: O mijn zoon, mijn eerstgeborene! Mijn zegen op jou. Omdat ik je heb gadegeslagen sinds het uur van de ontvangenis, heb ik de wijsheid van de schepping in mijn nabijheid meegemaakt. O de vreugde, toen mijn ogen je voor het eerst zagen; ik ga nu weg om voor jou een plaats in de hemel te bereiden!

19. En daarna zegende Yu-tiv al haar zoons en toen ze bij Hog aankwam zei ze: Mijn zegen rust op jou, O mijn laatstgeborene; God van de mensen! Al mijn andere zoons heb ik mijn liefde betuigd, maar voor jou vloeit mijn ziel zo over dat ik als een vrouw zonder spraak ben. Jij bent een echte God op al je wegen geweest, en je gelooft niet in Ormazd; noch in de hemelen noch in engelen! Om deze reden beschouw ik jou als de hoogste van alle scheppingen. Jij bent goed omwille van de goedheid, wijs omwille van de wijsheid; gelukkig in het vinden van een manier om alle ongeluk meester te worden!

20. En dit waren Yu-tiv's laatste woorden; zij sloot de ogen. Ze was gestorven! Ze namen haar lichaam op, kleedden haar in het wit, en begroeven haar op de vierde dag in het bos van Roam.

HOOFDSTUK XXII

1. Op de dag van Yu-tivs dood, zei Brahma: Zing geen gezangen; bid slechts in stilte. Laat haar ziel in rust zijn bij Ormazd.
2. Op de tweede dag zei Brahma: Bid fluisterend, prijs fluisterend de beste daden van de overledene.
3. Op de derde dag zei Brahma: Barst uit in een loflied aan Ormazd; verheerlijk de deugden van de overledene.
4. Op de vierde dag zei Brahma: Zeg in zang en gebed dat de overledene zich verheft en verdergaat, naar boven!
5. Zo legden zij Yu-tiv op de vierde dag in de grond; en toen gingen zij in de heilige kring zitten en zongen en baden opdat haar ziel naar Nirvana (paradijs) zou gaan. En toen zij geëindigd waren, kwam er een licht omlaag in het midden van de cirkel, en een engel in het wit verscheen. Het was Yu-tiv; de ziel van Yu-tiv in de heerlijkheid van Ormazd, de Schepper!
6. Toen sprak de engel Yu-tiv en zei: Uit het hoofd van het stoffelijk lichaam wordt de geest geboren; en de engelen staan er omheen; op een geestelijke deken ontvangen zij de geest van de dode. Eén dag houden zij de geest in rust, om hem te leren zich te verzoenen en te begrijpen. Op de tweede dag hoort de geest de gebeden van de aardse mensen omhoog komen; en op de derde dag begrijpt de geest het sterven en de geboorte van de geest.
7. En op de vierde dag, toen jullie zongen: O Godin, sta op uit de dood! De Vader roept u van omhoog! Sta op, O Godin en ga uw gang! Toen was mijn geest vrij van de aarde; rustend in de armen van Goden en Godinnen, die van omhoog waren gekomen om mij te ontvangen. Zo, O mijn geliefden, is op de derde dag de eerste verrijzenis; en voor de heilige begint de tweede verrijzenis op de vijfde dag. Roep mij na de vijfde dag niet meer terug! Mijn werk ligt ginds! Ik moet huizen voor u allen bouwen. Daarom zendt Ormazd mij vooruit! Als het Zijn wil voor mij is om van tijd tot tijd naar u terug te keren, zal ik terugkomen. Zijn wil gaat boven alles; dit is de grootste wijsheid.
8. Whe-ish, haar eerstgeborene, vroeg: Hoe staat het met de engelen van de tussenwereld, O moeder? Toen antwoordde zijn engelmoeder: Zij werden ons getoond in het Ebon-bos! Helaas, sommige van hen beginnen nog in geen duizend jaar aan de verrijzenis!
9. Toen kwam de engel Yu-tiv naar Hog toe, haar laatstgeborene, van wie zij zoveel hield. Ze zei: Kun je mij zien, mijn jongen? Hog antwoordde: Nee, ik zie alleen maar een zwak lichtschijnsel, vaag; ik hoor een stem, maar het klinkt niet als mijn moeders stem. Toch, als het zo is dat er een ziel bestaat die na de dood leeft, en indien het waar is dat u de werkelijke geest en ziel bent van haar die mij voortbracht, wees dan niet ongelukkig vanwege mijn ongelooft; noch zou ik uit eigen wil iets anders kunnen zijn. Hetzij onze ogen nu blauw of zwart zijn of hetzij we nu groot of klein zijn, of we nu gelovigen of niet gelovigen zijn, is het geen heerlijkheid genoeg zoals wij zijn geschapen en onze plaats vervullen door het goede voor anderen te doen met al onze wijsheid en kracht?
10. Yu-tiv zei: O jij verstandigste onder de mensen! Op de dag dat je in de hemel wordt geboren, zul je niet lang in de tussenwereld blijven, maar gekroond worden als een echte God. Hiermee eindigt mijn werk met de aarde, O mijn geliefden! Een otevan wacht op mij bij de weg om op te stijgen; de Goden en Godinnen roepen mij! Vaarwel mijn geliefden! Vaarwel!
11. En nu kwam er muziek uit de hemel omlaag, en terwijl de stervelingen zongen, openden de

poorten van de hemel zelf zich, en de engel Yu-tiv steeg naar boven in een zee van vuur!
12. Maar zie, de liefde van de grote Brahma werd hem teveel! Zijn ogen richtten zich naar omhoog, het opstijgende licht achterna, en zijn ziel barstte in hem. Hij viel neer en strekte zich uit op de koude aarde! Ook hij was gestorven.

13. Toen barstten de machtige harten van Brahma's zoons. De hele aarde schudde door het geweeeklaag van de Goden. De wind, de lucht boven de aarde, stond stil en het bos van Hoam sidderde alsof de aarde gespleten werd. Toen jammerden de zoons en dochters van Haraoyo. Hoewel geen mens het uitsprak, toch wisten allen dat de grote Brahma gestorven was.

HOOFDSTUK XXIII

1. De engel van God kwam en ging in het midden van de geheiligde kring staan. Hij zei: Gegroet in de naam van Ormazd! In Zijn naam spreek ik tot u. Allereerst dan, hij of zij die Brahma het meest dierbaar van allen was, moet opstaan!

2. En kijk, daar gingen alle mannen en vrouwen en kinderen staan, meer dan tienduizend. De engel zei: Aan de zijde van Yu-tiv zullen jullie, zijn meest geliefden, zijn lichaam begraven. Op de derde dag na zijn dood, precies op het uur van zijn sterven, moeten jullie hem begraven. En rondom het graf moeten jullie driemaal per dag gaan zitten, in de morgen, in de middag en 's nachts, gedurende een uur, en zingen en bidden voor de ziel van Brahma, gedurende twee dagen.

3. En op de avond van de tweede dag zullen jullie de graven van beiden, Brahma en Yu-tiv, geopend zien en hun lichamen zelf zullen tevoorschijn komen, en Brahma zal rechtstreeks met jullie spreken. Toen verdween de engel.

4. En het volk deed zoals geboden was; en zij zaten in een kring rond de graven te waken, op een afstand van tien passen. En de broers bevoorrechtten Hog boven al de anderen, opdat hij bekeerd mocht worden. En het geschiedde op de avond van de tweede dag, toen de zon twee uur onder was, dat er een licht neerdaalde tot in het midden van de kring, helder als de zon, zodat de menigte de handen voor de ogen hield; en het licht was zo helder dat zelfs de graven niet gezien konden worden, en de graven werden opengebrouwen.

5. En in een ogenblik van tijd werd het licht getemperd, zodat allen erin konden kijken; en zie, Brahma en Yu-tiv stonden, arm in arm, in het midden van de kring, zelfs met hun vlees en beenderen en hun grafkieren aan.

6. Brahma zei: Heb vertrouwen in de Schepper, bij Hem zijn alle dingen mogelijk. Hij is de Al Meester van alle dingen, aanvaard nooit de een of andere God, of Heer, of verlosser, of priester, of koning, behalve Hem, de eeuwige Al Ene, de Persoon.

7. Door goede werken voor alle mensen in praktijk te brengen; het ego af te zweren in alle dingen; zal Ormazd voor altijd bij en in u wonen.

8. Toen kwamen Brahma en Yu-tiv dicht bij Hog, opdat hij misschien duidelijk zou kunnen zien. Hog zei: Bent u werkelijk Brahma, mijn vader en u ook, Yu-tiv, mijn moeder? Yu-tiv sprak niet, maar Brahma zei: Ik ben je vader, Brahma zelf. Het hoogste licht in praktijk brengen dat een mens heeft, dat is alles wat er van ieder mens wordt verlangd.

9. Hog zei: Echt waar, het is mijn vader! Werkelijk, het is mijn moeder!

10. Brahma zei: Wij zijn gezegend! Dit is de eerste overtuiging: te geloven dat de geest het stoffelijk lichaam overleeft; de tweede overtuiging is de Al Persoon te leren kennen. Daarna volgt het geloof.

11. Hog zei: U hebt het eerste bewezen; maar wat de Al Persoon betreft, dat kan ik niet begrijpen.

12. Brahma zei: Zoals je moeder en ik onszelf aan je hebben geopenbaard, en zo onszelf hebben bewezen, zo zal Ormazd te zijner tijd zichzelf aan je openbaren.

13. En dit was het einde. Brahma en Yu-tiv stegen op in een zee van vuur, glimlachten en wuifden met hun handen in liefde tot hen beneden, hoger en hoger, tot zij in het uitspannel verdwenen.

14. Toen gingen de mensen heen en zagen dat de graven geopend waren en de lichamen verdwenen. Zij vulden de plaatsen op en richtten een paal op met het opschrift: Graf van Brahma en Yu-tiv, God en Godin.

Einde van de geschiedenis van Brahma

HOOFDSTUK XXIV

De eerste bijbel van Guatama (Amerika). Deze gaat over Eawahtah, een door God uitverkoren man voor de kinderen van Guatama.

1. In Guatama, in het Koninkrijk van het Midden bij de zee van So-ci-a-pan, kwam Gitchee, de Schepper, de Maker van de Wereld, Manito, uit de hemel omlaag! In stilte, sprekend in de ziel der dingen. Hij zei: Spreek, O aarde! Hebt ogen, O aarde! Hebt oren, O aarde! Aanschouw Mij, uw Maker!

2. De aarde antwoordde hem, niet met woorden, pochend, maar verwekte de mens!

3. De mens zei: Hier ben ik, O Gitchee! De Schepper keek, en zie, de I'hins van Guatama stonden voor Zijn aangezicht, de kleine mensen, blank en geel. Gitchee (God) zei: Omdat u mij in vertrouwen geantwoord hebt, O aarde, zullen uw ong-wee (sprekende dieren), I'hin genoemd worden. Zo werden de eerst sprekenden benoemd, mensen met een mond voor woorden, en oren voor woorden.

4. Toen riep Gitchee (God) de I'hins bijeen, en zei dat zij goed waren, zelfs de mooiste van alle geschapen scheppingen. En hij gebod hen te trouwen, man en vrouw, en erfgenamen te verwekken.

5. En zij gehoorzaamden Gods geboden; maar de stomme aarde wierp wolken omhoog en verduisterde de wegen van de I'hins, en zij zwierven weg van de heuvels en kwamen bij de zwarte Druks die niet spreken, geen woorden hebben, en dom zijn als de zwarte modder van de aarde waarin zij wroetten.

6. In de duisternis van de aarde vermengden de I'hins zich met de Druks, en kijk, een als tweede geboren en sprekend dier (ong-wee, of Indiaan) stond op de aarde, groot, rood en sterk, snel en knap. Gitchee (God) zei:

7. Ik verwijt u niets, O I'hin! Ik zag de duisternis; zag uw verlegenheid! Maar nooit meer zult u bij de Druks verblijven, noch bij de nieuwe roodgeborenen, die met de gezichten als van nieuw koper. Noem hen I'hua; want zij zullen de beschermers over mijn uitverkorenen zijn, de I'hins, voor altijd. De I'hua zullen de baugh en miou verdrijven 6) en de grote slangen, en al de mensen dodende

dieren; want ik zal machtige naties uit het zaad van de I'huans maken.

8. De naam van de eerste I'huan was O-e-du, en de naam van zijn vrouw was Uh-na; en zij gewonnen Owena en Dan en Shu-sa, maar zij kregen niet meer erfgenamen. Korte tijd daarna gewonnen de tweede man die Ka-ka-och heette en diens vrouw die Wees heette, Somma, en Pan-ah, en Kac-ak, en Ku-bak, en Jessom.

9. En dit waren de eerste stammen van de I'huans in het land Guatama (na de Vloed), en zij woonden bijeen, huwden en verwekten nakomelingen, en ze woonden in vrede. En de I'hins onderwezen hen in alle dingen en zo werden zij tot een eer op de aarde en een heerlijkheid voor de Schepper; maar zij waren zo met elkaar vermengd dat de ene stam geen voorkeur had boven de andere. Dus werden zij, naar Gods gebod, de stam van Oedukakaooh genoemd, van het middenkoninkrijk Waneopanganosah (Midden-Amerika).

10. In de vallei van Owak, bij de rivier Ho-e-jon-wan schiep Gitchee (Jehovih) ten noorden van hen een andere stam genaamd Bak-Haw-ugh, in de Meiu-how-an-go-to-bah bergen; en hun stammen vermengden zich en Gitchee (God) noemde hen Bakhawughmeiuhowangotobab.

11. Jesson, de zoon van Rakaooh, huwde met Wepon, de dochter van Bakhawughmeiuhowangotobah, en zij gewonnen Sto-gil-bak, en hij gewon Kom, en hij gewon See, en zij huwde met Ban, de zoon van de stam Rakaooh, en de naam van Bans eerstgeboren zoon was La-ban-a-see.

12. En Labanasee werd in su'is van de tweede graad geboren, en hij kon de stem van de Schepper, Gitchee, de Grote Geest horen. En de Stem bleef bij Labanasee tijdens zijn hele leven, hetgeen honderdvijfentwintig jaar bedroeg toen hij stierf. En de Stem ging over op Labanasee's zoon Hootlabanasee, die honderd en één jaar geleefd had toen hij stierf, en de Stem ging over op zijn zoon Hatapanagooshhootlabanasee en vandaar op zijn zoon na hem, die Arapanseekasoodativhatapanagooshhootlabanasee heette.

13. Zo werden de achttien stammen van Gitchees uitverkorenen onder de Ihuans voorgesteld, die eeuwige erfgenamen voor de Stem zouden worden.

14. En God zei tot Ara: Sta op en ga heen; mijn hand zal u leiden. Dus stond Ara op en vertrok door de hand van de Schepper en hij kwam bij de vallei van Owg aan, die ruim en zoetgeurend was, vol met heilzaam voedsel en lucht en water. En er kwamen met Ara duizend mannen, vrouwen en kinderen in Owg; en zij bouwden een stad en noemden haar Eftspan, hetgeen betekent: plaats van schoonheid.

15. En zij namen de naam van de stam van Ara over, welke naam zeventienhonderd vijftig jaar lang bleef bestaan. En hun volk bestond uit tienduizenden.

16. Nadat de stam van Ara de Stem verloren had, werd Sho-shone verwekt, uit de stammen van Sto-gil-bak. En Gitchee verhief Zijn hand voor Sho-shone en wees de weg aan, en Sho-shone vertrok uit het land Tabachoozehbakkankan en kwam in Owg, en hij nam Hisam tot vrouw, de dochter van Ooeguffanauha, en zij gewonnen E-a-ron-a-ki-mutz, een zoon van grote schoonheid en kracht, een snelle loper.

17. En de stem van Gitcheemonihte (de Zoon van Jehovih) kwam op Earonakimutz en bleef bij hem gedurende zijn hele leven, hetgeen negentig jaren was. En op zijn zoon, Fassawanhootaganganearonakimutz, en vandaar op diens zoon, Monagoamyazazhufassawan-hootaganganearonakimutz.

18. En Monag woonde in de gebieden van de Yiteatuazow vlakten (Arkansas), en zijn volk werd machtig in steden en landbouw. Gedurende vierduizend jaar bleef de Stem van de Al Vader bij de regelmatige opvolging van de erfgenamen van Monag, maar hun namen en de namen van hun steden werden zo lang dat niemand ze kon uitspreken of schrijven.

19. Zo verwekte Gitchee (Jehovih) Honga, de zoon van Ab, van de stam van Oedu in het land van het Midden-Koninkrijk. En Honga trok de bergen van Ghiee (Rots of Adelaars Gebergte) in, die naar het oosten aflopen.

20. Gitchee (God) sprak tot Honga en zei: U zult Oebe tot uw vrouw nemen; uit uw zaad zal ik een grotere stam verwekken dan alle andere stammen; en uw eerstgeboren zoon zal uw naam hebben; en de zoon van uw zoon zal ook Honga worden genoemd, en uw achterkleinzoon, en zo voor altijd verder. Want ik ben de last van namen moe; uw Grote Schepper heeft gesproken.

21. Toen vroeg Honga: Wat gebeurt er indien ik geen zoon maar slechts dochters krijg? Of als mijn zoon of mijn kleinzoon geen zonen krijgen, maar alleen dochters?

22. Toen zei Gitchee: De eerste dochter van de vrouw. Zo geschiedde het dat na verloop van tijd Honga trouwde en erfgenamen kreeg; en de Stem van de Grote Geest bleef bij de stammen van Honga, en het geschiedde dat hij die de Stem hoorde, en altijd de hoofdprofeet voor de stam was, Honga werd genoemd; maar de mensen zelf werden ong'wee genoemd, hetzelfde dat tot op vandaag is blijven bestaan en Indiaan genoemd wordt.

23. En de geslachten van Honga werden genoemd: eerste Honga, tweede Honga, derde Honga, enzovoorts. En dit was het begin van de tijdrekening in Guatama. Noch wist iemand het getal van de geslachten van voor de tijd van Honga de eerste.

24. En het land raakte vol met steden, van het oosten naar het westen, en van het noorden naar het zuiden, en het volk leefde in vrede, stam met stam, over de wereld. Toen kwam de God van het kwaad, I'tura (Ahura), het kwaad zaaiend in de tempels en op de altaren. Ja, met valse tong en sluwheid kwam hij, bij de profeten, stilletjes hun ogen en oren wegnemend, zijn hand ophoudend en zeggend: Het is de hand van de Grote Geest.

25. En I'tura nam bezit van de naties en stammen der mensen om zich te laten aanbidden; hen verblindend met verhalen over verafgelegen landen, en de heerlijkheden van koningen en koninginnen. En hij bracht een oorlog van plunderingen op gang; bracht honderdduizenden boze geesten om de stervelingen bij te staan in de oorlog.

26. En I'tura 7), de God van het kwaad, onderwees de stervelingen het hoofd af te platten, om profeten te scheppen, en zie, het land Guatama werd een land van zieners en profeten en geestenbezweerders, het kwaad zoekend omwille van het kwaad; de geesten van de doden raadplegend voor de oorlog en aardse glorie in bloed en dood.

HOOFDSTUK XXV

1. Dit waren vervolgens de voornaamste koningen uit die dagen: Lanoughl, de koning van Eboostakgan, een stad van tienduizenden inwoners in de vallei van Aragaiyistan. Lanoughl was de zoon van Toogaogahaha, de zoon van Eviphraiganakukuwonpan, de zoon van Oyoyughstuhapawehaha, die het kanaal (oseowa) van Papaeunugheutowa liet aanleggen, dat zich uitstreckte van de zee van Hoola'hoola'pan (Lake Superior) tot de vlakten van Aigonquehanelachahoba (Texas), bij de zee van Sociapan, waar Heothahoga, de koning der

koningen woonde, wiens tempel overwelfd was met koper en zilver. Tienduizend boten (kano's) gingen door het uitgestrekte kanaal en ze vervoerden koper en zilver van de noordelijke gewesten naar de steden in de vallei van Hapembapanpan, en naar de steden in de bergen van Oaramgallachacha, en naar Ghiee, de woonstede van Honga de eerste, de machtigste van de rode mensen.

2. De volgende in macht naast Lanoughl was Tee-see-gam-bao-rakaxax, de koning van de stad Chusanimbapan, in de vlakten van Erezhoeammas (Midden-Amerika), met twaalf schatplichtige steden die zich uitstrekten langs de rivier Akaistaazachahaustomakmak, tot de bergen van Nefsaidawowotchachaeengamma.

3. En de derde machtige koning was Chinwassaibakanaizhoo, van de stad Inuistahahahacromcromahoesuthaha, en aan hem waren zevenentwintig steden en hun koningen schatplichtig.

4. Chiawassaibakanaizhoo was de zoon van Tenehamgameralhuchsukzhaistomaipowwassaa, de zoon van Thusaiganganenosatamakka, die het grote oostelijke kanaal, de Oseowagallaxacola, liet bouwen in de rijke vallei van Tiedaswonoghassie, en door het land Seganeogalgalyaluciahomaahomhom (zeer waarschijnlijk Louisiana en Mississippi - uitg.), waar de grote mannen en vrouwen woonden, de Ongewahapackaka-ganganecolabazkoaxax.

5. De vierde grote koning van Guatama was Hooagalomarakkadanapanwowwow, koning van de stad Itussakegollahamganseocolabah, die zeventien schatplichtige steden van tienduizenden mensen had. En zijn koninkrijk strekte zich uit van zee tot zee in het Midden-Koninkrijk (Panama). Hier stond de tempel van Giloff, met duizend kolommen van gepolijst mahoniehout (Pharsak - uitg.), en met een koepel van koper en zilver. En in Giloff woonde de Osheowena, het orakel van de Schepper, gedurende tweeduizend jaar.

6. De vijfde grote koning was Penambatta, koning van de stad Liscararzakyatasagangan op de Hoge Heogula Ophat (Tennessee), met dertig schatplichtige steden van tienduizenden inwoners. Hier bevond zich de school en het college van grote kennis, de Ahazahohoputan, waar tienduizenden studenten onderwezen werden. Penambatta was geleerd en had veel gereisd, zijn leven was gewijd aan het bijbrengen van kennis. Hij had zesduizend bedienden, en daarbij zeshonderdveertig officieren.

7. De zesde grote koning was Hoajab, de zoon van Teutsangtusicgammooghsapanpan, stichter van de steenovens van Woobohakhak. Hoajab's hoofdstad was Farejonkahomah, met drieëndertig schatplichtige steden van tienduizenden inwoners, in de vlakten van He'gow (Zuidoost Ohio).

8. De zevende grote koning was Hiroughskahogamsoghtabakbak, en zijn hoofdstad was Hoesughsoosiamcholabonganeobanzhohahah, gelegen in de vlakten van Messogowanchoola (Indiana en Noord-Ohio en Pennsylvania) en die strekte zich oostwaarts uit tot de bergen van Gonzhoowassimachababdohuyapiasondrythoajaj, waarbij inbegrepen de valleien van de rivier Onepagassathalalanganchoochoo zelfs tot de zee Poerthawowitcheothunacalclachaxzhloschistacombia (Lake Erie). Hiro had zevenenveertig schatplichtige steden met tienduizenden inwoners.

9. Tussen de grote koningen en hun grote hoofdsteden lagen wel duizend kanalen, die het land in elke richting doorkruisten, van het oosten naar het westen en van het noorden naar het zuiden, zodat de zeeën van het noorden werden verbonden met de zeeën in het zuiden. De mensen reisden in kano's en vervoerden de producten van het land naar iedere richting. Naast de vermelde kanalen waren er nog zeven andere grote kanalen, genoemd naar de koningen die ze lieten aanleggen, en zij strekten zich in vele richtingen door de vlakten uit, maar hoofdzakelijk van oost naar west.

10. Dit waren: Oosgaloomaigovolobanazhoegollopan, en Halagazhapanpanegoochoo, en Fillioistagovonchobiassoso, en Anetiabolalachoosanggomacoaloabonbakkak, en Ehabadanzhoeportalicha-bogassa-megit-cheepapa, en Onepapollagassayamganshuniatedoegonachoogangitiavatoosomchooibalgadgad, en Hachooaolagobwotchachabakaraxexganhammazhoelapanpan.

11. In die dagen zetten de koningen en de geleerde mannen zich in voor het aanleggen van kanalen en het zoeken naar plaatsen en wegen daarvoor, en hierin lag de grote glorie en eer voor de mens van die tijd.

12. En God (Gitchee), die de deugd en wijsheid van de mens bemerkte, zond zijn engelen om de mens het geheim van het aanleggen van kanalen te leren; de mens te leren klei met kalk en zand te mengen, om het water vast te houden; de mens te leren om de gau te ontdekken, de waterpas en de kracht van het water. De engelen leerden de mens ook potten en ketels te maken; de klei te bakken in een geschikte vorm; om kopererts en zilvererts te vinden, en goud en lood voor de vloeren van de orakelkamers, schoon en witschijnend, gepast voor de engelen.

13. En zij leerden de mens hoe het koper zacht te maken als deeg; hoe het koper hard te maken als vuursteen, voor bijlen en houwelen om de kanalen te bouwen; ze leerden de mens hoe het erts te bewerken in het vuur en het te smelten; en hoe het lood te vormen tot platen, lijkend op bekleding.

14. Ze leerden de mens de grond om te ploegen en tarwe en maïs te verbouwen; leerden de vrouwen hoe het te malen en er brood van te bakken. Ze leerden de jagers hoe de leeuw en de tijger te doden en de mastodont, de Hogawatha, het Wroetende Dier van de Wijsheid 8).

15. Behalve al deze bewoonde gebieden was er nog een land in het verre westen, vijftig dagen reizen, het land Goeshallobok (Utah - uitg.), een oord van zand en zout, en hete, kokende wateren. En dit gebied was twintig dagen reizen wijd, van oost naar west en vijftig dagen reizen van noord naar zuid.

16. In het hoge noorden lag het koninkrijk Olegalla, het land van de reuzen, de plaats van de gele rotsen en het hoog opspuitend water. Het was Olegalla die zijn koninkrijk weggaf, de grote stad Powafuchawowitchahavagganeabba met de vierentwintig schatplichtige steden, verspreid over de vallei van Anemoosagoochakakfuella (Yellowstone Valley - uitg.); hij gaf zijn koninkrijk aan zijn koningin Minneganewashaka, met het blonde en lang neerhangende haar. En de koningin bouwde tempels, tweehonderdzeventig, en twee die aan de opspuitende wateren grensden, waar haar volk iedere morgen bij zonsopgang heenging om lofliederen te zingen voor Gitchee, Monihtee, de Schepper.

17. Ten zuiden van Olegalla lag het koninkrijk Onewagga rondom de zee van Chusamangaobe hassahgana-wowitchee (het Zoutmeer - uitg.), in de vallei van Mauegoba, hetgeen betekent: Gewijde Plaats van de Stem, een koninkrijk van veertig steden. Hier regeerde gedurende twintig geslachten de Ijn van koningen, genaamd Wineohgushagusha, zeer heilig en wijs, vol mannelijkheid en sterke ledematen. Aan de oostkant van het meer lag de Woohootaughnee, de grond van de spelen en toernooien, waar iedere herfst tienduizenden naartoe kwamen om hun krachten te tonen, het dragen van paarden en ossen, hardlopen en springen, hardloopwedstrijden met de gedresseerde aegamma (hert - uitg.). En aan de sterksten en de snelsten gaf de koning prijzen bestaande uit knappe jonge vrouwen, met rechte ledematen en goedgevormde halzen, trots, die graag werden toegekend aan knappe, sterke echtgenoten.

18. Aangrenzend en ten zuiden lag het koninkrijk Himallawowoaganapapa, rijk aan legenden van het volk dat hier voor de Vloed woonde; een koninkrijk van zeventig steden en zes grote kanalen

die van oost naar west en van noord naar zuid liepen, vanaf de Berg Ghiee in het oosten naar de westelijke berg, de Yublahahcolaesavaganawakka, het oord van de koning der beren, de Eeughohabakax (grizzly). En naar het zuiden, in het Midden-Koninkrijk, in de woestijnen van Geobiathaganeganewohwoh, waar de rivieren niet in de zee uitmonden maar in het zand verzinken: de Sonagallakaxax, die de stekelige Thuazhoogallakhoomma voortbrengt, gevormd als een peer.

HOOFDSTUK XXVI

1. I'tura, de God van het kwaad, bewoner van de hel, keek over de wijde aarde uit; zag het land Guatama, de machtige rassen van de I'huans. En hij kwijlde, zoals een leeuw die een lam tegenkomt. I'tura riep zijn legioenen, tienduizenden druja's, duivels uit de gewesten der hel. Kom, zei hij, ik heb een rijke voederplaats gevonden. Zie, ik zal mijn koninkrijken groter maken, de muren van de hel uitbreiden en deze grote oogst van onschuldige zielen inzamelen.

2. Toen kwamen I'tura's scharen van het kwaad, honderdduizenden, want zo is de natuur van geesten en mensen; roep er tienduizend om een rechtschapen werk te doen, en slechts een paar honderd komen er; roep er tienduizend om een onheilig werk te verrichten en zie, er komen er honderdduizenden. Zij zeiden tegen I'tura:

3. Hoe zullen wij het doen? Waar binnenvallen? En I'tura, wijs in verdorvenheid, zei: Ga naar de tempels, de plaatsen van blinkend koper en zilver, naar de orakels en neem ze in bezit, allemaal. En als de koningen en de geleerde mannen komen om Gitchee te raadplegen, mijn dodelijke vijand, matig u dan aan dat u Hem bent en antwoordt hen met leugens en alle soorten van nutteloze bespiegelingen; keer ze ondersteboven; zorg ervoor dat zij Gitchee vervloeken; maak dat zij naar I'tura vragen. En wanneer de krankzinnigheid over hen komt, volgt u hen naar hun slaapbanken en fluistert hun zielen in dat hun burens dodelijke vijanden zijn. Hits hen op tot oorlog en tot alle soorten dodelijke daden; en wanneer zij elkaar's koninkrijken en huizen te gronde richten, en hun doden liggen als as over het hele land, verzamelt u hun verbijsterde geesten om mijn machtig koninkrijk te vullen met de oogst van Gitchee!

4. Toen antwoordden de scharen van I'tura (die als Ahura in de hemel bekend stond): Zeer machtige God, wat zijn uw beloningen voor de zielen van de mensen, voor zielen om uw hemels koninkrijk mee uit te breiden?

5. I'tura antwoordde: Overeenkomstig het aantal onderdanen dat iedere engel mij brengt, zo zal ik hem verheffen tot kapitein, of generaal, of Heer, of God, en hij zal een onderkoninkrijk bezitten in mijn hemelse gebieden, met duizenden dienaren die zijn bevelen opvolgen.

6. Daarna gingen de slechte God en zijn boze geesten aan het werk, dag en nacht; en zie, het fraaie land Guatama werd overstelpt met menselijk bloed. Een verwoestende oorlog verspreidde zich door al de machtige koninkrijken; koninkrijk tegen koninkrijk; stad tegen stad; man tegen man.

7. En de heilige tempels werden omvergehaald of verbrand; en de kanalen geruïneerd en verwoest; de steden stonden in brand en de velden lagen verlaten. Noch groeide er enig graan; de malende molens van de vrouwen lagen stil, zoals de doden over al de velden uitgestrekt lagen!

8. In het bos, ver weg, vluchtten de vrouwen met de kinderen, hongerig, huilend en gebrek lijdend. En de steden gingen ten onder; de naties gingen ten onder; de stammen der mensen vielen uiteen; slechts overblijfselen bleven hier en daar bestaan. En waar ooit grote en machtige volkeren waren geweest, lagen nog slechts puinhopen, die de menselijke kracht; tot herbouwen te boven gingen.

9. Toen keek de Schepper, de Grote Geest, vanuit de hoogste hemel omlaag; zag het werk van verwoesting; zag I'tura bezig met zijn bloeddorstig werk.

10. En de Grote Geest schreeuwde het uit met luide stem, zodat aarde en hemel schudden van de kracht van Zijn stem; ziftte alle dingen, zoals de vrouwen het maïsmeel ziften. En Hij vond een graankorrel, niet gemalen door de God van het kwaad. Hij vond Honga! De stammen die zo hecht gezworen waren aan de Grote Geest dat de woorden van de slechte Goden en de boze geesten aan hen voorbijgingen en hen niet konden vasthouden.

11. De Grote Geest zag de stammen van Honga, zij die het meest de I'hins aanhingen, het kleine heilige volk, blank en geel, vaak met hen trouwden, en zo het geslacht in stand hielden voor de Hand en de Stem. En Hij riep luid en lang:

12. Honga! Honga! Honga! De Schepper wilde niet met stilte worden afgescheept; riep weer: Honga! Honga! Honga! Maar hij hoorde slechts Zijn eigen stem in de verte weerklinken; kende Zijn machtige kracht! Weer riep Hij: Honga! Honga! Honga!

13. Op Zijn eerste roep vluchtten I'tura en zijn boze scharen weg. Op Zijn tweede roep was het als de lentetijd, na een zware winter. En op Zijn derde roep was het of de zomer ontloek. En daar kwam een spruit uit het zaad van Honga op, een I'huan; groter dan een andere man met een helder stralend gelaat van koper, stralend alsof al de vernietigde tempels glinsterden op zijn brede hoofd.

14. En hij zei: Hier, O grote Geest hier ben ik! En de Grote Geest zei: Wie bent u, Mijn Zoon? En hij antwoordde: Ik ben de Zoon van de Schepper. Toen vroeg de Grote Geest: Van welke stam? En hij antwoordde: Mijn vlees is niets; mijn stamboom is uit de geest. Mijn moeder is uit de I'hin; mijn vader is uit de I'huan.

15. Toen zei de Schepper: Daarom noem Ik u Eawahtah, geest en lichaam met elkaar in evenwicht, de beste van de mensen. Kom met Mij mee, wandel voort met Mij. U zult de stammen van de mensen weer herstellen; verlos hen uit de duisternis; maak hen eerbiedwaardig.

16. Eawahtah zei: Ik ben Uw dienaar, O Grote Geest. Hoe moet ik U noemen, opdat de stammen van de mensen niet langer wantrouwig zullen zijn? Vervolgens antwoordde de Schepper: Noem Mij naar de wind, O Eawahtah!

17. Eawahtah zei: Hoe naar de wind? De Grote Geest zei: Kom met Mij mee, Mijn Zoon. Toen liep Eawahtah voort en kwam aan een plaats waar de wind door de bladeren blies.

18. De Schepper zei: Zeg Mij, Mijn Zoon wat zegt de wind in de bladeren? En Eawahtah antwoordde: E! Vervolgens bracht de Schepper Eawahtah naar het water van de grote zee, en vroeg: Wat zegt de wind in het water, Mijn Zoon?

19. En Eawahtah antwoordde: Go! Daarna bracht de Schepper Eawahtah naar de hoge rotspunten, de scherpsnijdende rotsen boven de wolken, waar de wind fluit; en Hij zei: Wat zegt de wind, Mijn Zoon? En Eawahtah antwoordde: Quim!

20. En de Grote Geest zei: Noem Mij Egoquim, O Mijn Zoon. Ik ben drie in één; de aarde en al dat in en op de aarde is, en al de sterren en de maan en de zon; zij zijn één van Mijn leden. En de lucht boven de aarde, de Atontea, is een ander deel van Mijn Persoon. En nog hoger, in de hoge plaats boven de lucht, bevindt zich de ether; de grote doordringer; en dat is het derde deel van Mijn Persoon. Ik ben overal, ver en dichtbij; alle dingen die uw oog ziet; alle dingen die uw oor hoort, zijn van Mij en in Mij.

21. Wat ook maar één is met Mij, hoeft geen zwaar werk te doen. Aanschouw de bloemen op het veld; Ik geef ze de kleuren. Aanschouw de mier en de honingbij; Ik leid hen; Ik leer de vogel hoe hij moet bouwen.

22. Alleen de mens is halsstarrig, zet wegen uit voor zichzelf. O, kon hij maar leren één met Mij te zijn! Te gaan en te werken met Mij! Toen sprak Eawahtah: Heilige Egoquim! Ik zal gaan en de mens leren, hem Uw woorden geven; hem laten begrijpen.

23. Egoquim zei: Voor dat werk riep Ik u, maakte u groot en knap, met sterke ledematen en brede schouders. Kom dan Mijn Zoon, Ik zal met u gaan; naar al de landen; onder al de verstrooide stammen; uw stem zal Mijn Stem zijn. Daarom zal Ik dicht bij u staan, wanneer ge uw mond opent om te spreken, vrees dan niet, Ik zal u de woorden geven; u zult niet dwalen.

24. Eawahta vroeg: Wat moet ik zeggen? Hoe moet ik de zoons en dochters van de mensen onderwijzen? Geef mij een samenvatting.

25. Egoquim antwoordde Eawahtah en Hij zei:

HOOFDSTUK XXVII

1. Eén Grote Persoon, Egoquim zelf, de Schepper en Heerser over alles in hemel en op aarde.
2. Hem zult u kennen en geen andere God, noch Heer, noch afgod, noch mens, noch engel om te aanbidden, in eeuwigheid!
3. Hem zult u liefhebben boven alle dingen in de hemel daarboven, of op de aarde of in de wateren van de aarde!
4. En u zult Hem aan uw kinderen onderwijzen en hen gebieden om Hem aan hun kinderen te onderwijzen, en zo verder, tot in eeuwigheid!
5. En u zult zweren tegen alle andere Goden en Heren en afgoden om hen nooit te dienen! En hetzelfde aan uw kinderen, en die weer aan hun kinderen na hen, voor altijd!
6. En dit is de eerste wet van Egoquim.
7. En u zult alle mannen en vrouwen en kinderen net zo rechtvaardig en welwillend behandelen als uw eigen moeder, uit wiens borst u werd gevoed toen u nog hulpeloos was en zonder kracht.
8. Leer dit aan uw kinderen, en zij aan hun kinderen na hen, voor altijd.
9. En dit is de tweede wet van Egoquim.
10. En voor de zieken en hulpelozen; voor de vreemdeling en de man die van ver komt; voor de weduwe die behoeftig is; voor het kind dat geen vader heeft; voor hen zult u zowel vader als moeder zijn; en hen opnemen in uw huis en hen voeden; en hen huden en kleding geven om te dragen; en als zij verdwaald zijn, zult u met hen meegaan en hen de weg wijzen.
11. Gebied deze dingen aan uw kinderen, en zij aan hun kinderen na hen, voor altijd!
12. En dit is de derde wet van Egoquim.

13. En u zult geen leugens vertellen, noch vals spreken tegen welke man of vrouw of welk kind dan ook, noch uw woord van belofte breken, zelfs al zou dat uw dood betekenen. Onveranderlijk als de opkomende en ondergaande zon zal het woord uit uw mond zijn!

14. En dit zult u gebieden aan uw kinderen, en zij aan hun kinderen na hen, voor altijd!

15. En dit is de vierde wet van Egoquim.

16. En u zult niet in bezit nemen hetgeen een ander toebehoort; noch toelaten dat uw kinderen dit doen, noch hun kinderen na hen, voor altijd.

17. Hetgeen de vijfde wet van Egoquim is.

18. En u zult de perioden van de vrouw eerbiedigen; en wanneer zij van u in verwachting is, zult u niet naast haar gaan liggen; noch haar zware arbeid geven, noch boze woorden, noch haar ergeren; maar wees haar gehoorzaam, doe wat ze u ook vraagt te doen, want het is haar tijd, en zij is de koningin.

19. Leer dit aan uw jonge mannen en aan uw jonge vrouwen, en aan hen die na u komen, voor altijd; want hun jongeren zijn uit Mij verwekt, en Ik wil hen goedgevormd, en sterk, en dapper hebben!

20. Dit is de zesde wet van Egoquim.

21. Zes dagen zult u arbeiden, maar de zevende dag is de dag van de maan, en zult u niet arbeiden, noch jagen, noch vissen, maar naar het altaar van uw Schepper gaan en dansen en zingen voor Mijn aangezicht; en in stilte zitten om Mijn woorden te horen, welke Ik spreek in de zielen van mannen, vrouwen en kinderen.

22. Leer dit aan uw kinderen, en aan de kinderen die na hen komen, voor altijd.

23. Dit is de zevende wet van Egoquim.

24. U zult de ritens en ceremoniën van Choe-pan 9) en Annubia-pan herstellen, behalve het gedeelte dat Ik u bezweer niet te zullen herstellen, hetgeen is: U zult niet het hoofd afplatten om een ziener te scheppen, een Haonga, door het verstand uit de hersenen te verdrijven naar de plek van de profetie.

25. Leer deze dingen aan uw kinderen, en aan hun kinderen na hen, voor altijd!

26. Dit is de achtste wet van Egoquim 10).

27. Toen stond Eawahtah, de Zoon van Egoquim, op, en hij zei: Ik ben Uw dienaar! Leidt U mij, want ik zal gaan in Uw naam, zelfs tot aan het einde van de wereld!

28. Toen Eawahtah, de Zoon van de Grote Geest dit zei, kwam er een licht over hem, oogverblindend, helderschijnend, de weg verlichtend, hem de weg tonend.

29. En zo groot was de geest over Eawahtah dat, toen hij bij de rivier aankwam, hij zich als een engel verhief, er overheen zweefde en veilig aan de andere kant landde 11).

30. Noch wist hij waarheen hij ging; hij kende de plaatsen van de verstrooide, vernietigde volkeren niet.

31. En de engelen van Egoquim gingen voor hem uit; begaven zich in de bossen en valleien, en riepen tot de zielen van de lijdenden, uitgehongerden en stervenden, en zeiden tegen de wanhopigen:

32. Egoquim de Machtige komt! Zijn Zoon! Aanschouw hem! Hij heeft de sleutels van Yaton'te, de hemelse jachtvelden. Kom tevoorschijn uit uw schuilplaatsen! Kom tevoorschijn, O Mijn geliefden! Het is uw hemelse Vader die roept!

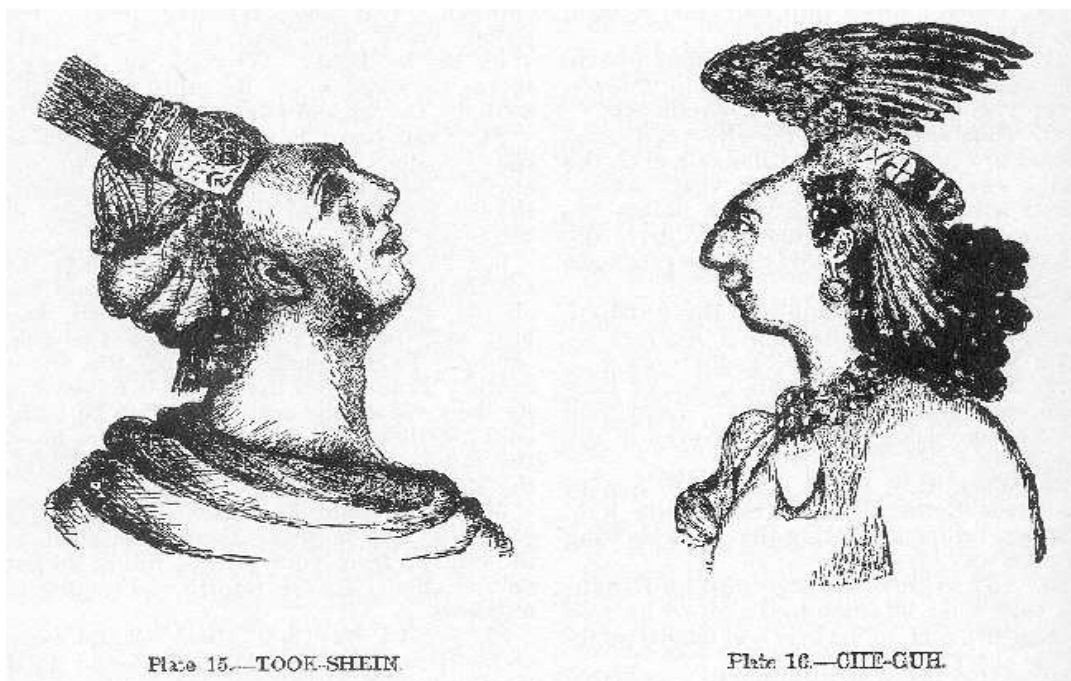
33. En de vrouwen hoorden het! De kleine kinderen met pijnlijke, bloedende voeten! De trotse, dappere mannen gaven gehoor! Zij zeiden: Waarom vechten wij? Waarom moeten wij vernietigen? Het was voor een verdorven God! Hij noemde zichzelf de Verlosser, het Goddeloze monster, I'tura!

34. Toen kwam Eawahtah; hij kwam eerst naar het koninkrijk van Took-shein en zijn koningin Che-guh, de plathoofden, in het land Anagoomahaha. Hij vertelde hen al de woorden van de Grote Geest, Egoquim.

35. Toen zei Took-shein: De Grote Geest heeft tot mij gesproken, vertelde mij al de woorden die u bezit. Ik weet dat al hetgeen u gezegd hebt, waar is. Vervolgens sprak Che-guh: Tot mij sprak Gitchee, de Grote Geest. Al uw woorden zijn waar, O Eawahtah. Door u zullen alle verstrooide stammen bijeengebracht worden. Er zullen vele stammen zijn van de rode mensen; Egoquim zal het middelpunt zijn, de Machtige Geest!

36. Toen sprak Eawahtah, tot Zijn goede gastheer en gastvrouw en hij zei: Uw plaats zal het middelpunt worden; vanuit uw plaats zal ik rondtrekken en altijd terugkeren, en volgelingen meebrengen.

37. Terwijl zij zo spraken kwam er een licht boven hen. Kijk, zei Took-shein: Het is de hand van Egoquim! Kijk, zei Che-guh: Het is de Stem van Gitchee! Toen sprak Eawahtah, die duidelijker zag, zijn stem uitdrukkelijk verheffend: Het is een schip van vuur dat uit de hemel naar beneden komt! Ik hoor de stem van de engel van Egoquim, de Machtige!

afb. 15 Tookshein

afb.16 Che-Guh

38 Vervolgens ging Eawahtah tussen Took-shein en Che-gun in staan, hield hun handen vast en zo kon de Stem van Egoquim duidelijk spreken; zo kon hij het horen.

39. Toen sprak Egoquim en zei, sprekend uit het vuurschip:

40. Ja, Mijn geliefden! Ik ben met u! Zie, Mijn woorden zijn ruim en veel. Wanneer Ik Mij heb omgedraaid, komen slechte Goden om Mijn kinderen te stelen; vertellen hen leugens om hen voor zich te winnen; vertellen hen dat zij Mijn Zonen zijn, die komen om hen te verlossen!

41. Zwaar is het lot van degenen die slechts één God aanbidden; maar zij zijn van Mij. Ik kijk van tijd tot tijd rond; Ik laat de kwade Goden op de vlucht slaan. Wees oprecht van hart, O Mijn geliefden! Vele rassen zullen komen en gaan in deze landen. Maar de rode man zal het bezitten; het wijd en zijd bewonen. Dan zal er nog een kwade God komen (Christus wordt een kwade God genoemd door de Indianen - uitg.), om Mijn zoons en dochters te villen en te vernietigen, al de landen te bedekken met het reine bloed. Dan zal Ik opnieuw komen en de kwade God op de vlucht drijven, en Mijn zoons en dochters verheffen, vol heerlijkheid.

42. Van ver over het water zal Ik hun verwanten brengen (de joden), die niemand aanbidden die uit een vrouw is geboren, een wijs sprekend volk. Een volk dat geen oorlog voert; dat zwakkere volken uitroeit. Ik zal komen in de Mohawk Tenonachi), en de Mohegan (Hoochiquis): Mijn hand zal rondom de aarde reiken in die dagen. Ik zal alle Goden en verlossers die uit een vrouw geboren zijn, verjagen. Slechts de Grote Geest zullen alle mensen aanbidden.

43. Ga voort, Mijn zoon; bouw breed Mijn fundament; in dit land zal Ik Mijn aardse koninkrijk stichten.

44. Toen steeg het hemelse schip omhoog; en Eawahtah gespte zijn reisslippers aan; wenste Took-shein goedendag; vulde zijn zakken met het brood van Che-guh, kuste haar de hand ten afscheid en ging op weg.

45. Vele jaren reisde Eawahtah door al de gebieden van Guatama; de mensen onderwijzend, bijeenbrengend, en hen bezwerend om voortaan standvastig te zijn in de Grote Geest; hij liet hen plechtige eden zweren dat zij nooit meer zouden luisteren naar welke God dan ook, behalve de Schepper; liet hen zweren dat zij zich nooit meer zouden laten vangen door een andere sluwe verlosser, zoals I'tura, wiens volk genot vindt in oorlog voeren.

46. In dorpen verzamelde Eawahtah de verschrikte stammen, en hij leerde hen schrijven en graveren; leerde hen de geheime naam van de Grote Geest, Egoquim; en verklaarde hen de maan, hoe de zevende dag te houden voor de eredienst.

47. De Schepper zag het grote werk van Eawahtah; zag de mensen, bijeengebracht in tienduizenden plaatsen. Toen sprak de Schepper tot Eawahtah:

48. Veertig machtige naties zult u stichten, O Mijn zoon; en iedere natie zal een onafhankelijke natie zijn; maar al de naties zullen verenigd worden tot een broederschap van naties, tot één machtig volk, en dat zal O-pa-E-go-quim genoemd worden (12), hetgeen betekent: één. Want als Ik kom in Kosmon, zal Mijn volk vele staten hebben, zoals dat van u, en hun vereniging zal UNIE genoemd worden, hetgeen betekent: één. Bouwt u een voorbeeld voor hen, O Eawahtah. Want ofschoon zij, bij hun aankomst, uw volk ten val zullen brengen, zullen de engelen van uw heiligen komen om hen te reinigen van hun verlosser, en hen schoon te maken voor Mijn aangezicht.

49. Vervolgens bracht Eawahtah de naties tot stand; verenigde hen tot één machtig volk, en noemde hen de naties van Opahegoquim. En zij beplantten het hele land met maïsvelden, en woonden in vrede.

Einde van de geschiedenis van Eawahtah

HOOFDSTUK XXVIII

1. God zei: Wees wijs, O mens, in de woorden van uw God. Mijn verslagen komen niet uit de grond, noch uit de boeken van de stervelingen.
2. Ik open mijn hemelse bibliotheken, en vind mijn levende zoons en dochters, die eens over de aarde liepen.
3. Ik werp hun licht opnieuw naar de stervelingen omlaag in een stroom van vuur, en zie, mijn woorden worden herschreven.
4. Zoekt u naar het bewijs van mijn voetstappen op de aarde; ontdek het volk dat naast de Schepper staat, de Al Ene, God van Allen! Wie kan hun geloof doen schokken, of hen voeden met uw verhaal over een verlosser die uit een vrouw geboren is?
5. Luister naar de stem van de miljoenen uit Chine'ya en Vind'yu, en het overblijfsel van de Algonquins! Hun bijbels zijn een kracht tot op vandaag. Hun volk is ontzet door het werk van uw bloedige zwaard.
6. Zij zullen niet neervallen en aanbidden als u dat verordent; zij weten dat Jehovih machtiger is dan u.
7. Wees bedachtzaam ten opzichte van al de rassen van de mensen, en hun leringen en riten en ceremoniën.
8. Ik verhef de volkeren van de aarde op mijn eigen manier. Overeenkomstig de tijden en omstandigheden van de stervelingen, zo zal ik met hen handelen vanuit mijn hemelse koninkrijken.
9. U hebt getracht al mijn volkeren te bekeren, maar u hebt volkomen gefaald.
10. Hierin profeteer ik tot u, van te voren, dat u getuige zult zijn in de tijd die komen gaat, dat ik, de God van hemel en aarde, heb gesproken.
11. U zult niet zeggen: De mens komt uit zichzelf vooruit; en dat dit en dat zou gebeuren volgens een natuurlijke orde.
12. Ik zeg tot u: de mens komt niet vooruit, behalve door mij, door mijn engelscharen in de hemel.
13. Als getuigenis waarvan ik vele volkeren voor uw aangezicht heb gelaten, gedurende honderden jaren. Uw natuurlijke orde bestaat uit luiheid en onreinheid. Waarin u in de geest bezielde wordt, zijn het de hemelen op u, die u in beweging brengen.
14. U zult de lering van uw God niet misverstaan; hetgeen zich evenzo manifesteerde in de oude tijden als in deze tijd: Hetgeen is: dat u alleen uw Schepper aanbidt; u niet neerbuigt voor welke andere God of Heer dan ook; uw buurman liefhebt, en goedgeeft aan anderen met al uw wijsheid en

kracht, vertrouwend op de Almachtige!

EINDE VAN HET EERSTE BOEK VAN GOD

OPMERKINGEN VAN DE UITGEVER

- 1) Bij de oude Chinezen is het woord 'licht' soms gelijkwaardig aan ons Engelse (Ned.) woord God, en soms aan Jehovih (de Schepper), net als de christenen en zelfs de joden geen onderscheid maken tussen de woorden God en Jehovih. Wanneer wij de uitdrukking bezigen: En God zei..., klinkt het voor ons eerbiedig, terwijl dit voor een Chinees net zo gek klinkt als voor onze oren de uitdrukking: En Joss zei..., Hetzelfde geldt voor de uitdrukking: En Licht zei . . . , of: En Mazda zei . . . , of: En Or zei enz. In dit Eerste Boek van God worden deze woorden gebruikt in kosmopolitische zin, omvattend de verengelse filologie in overeenstemming met zowel de oude als de moderne tijd.
- 2) Zie verklarende woordenlijst.
- 3) AEGIAN, Eajian, of AEjin: Een bevel dat niet kan dwalen. Zie de verklarende woordenlijst.
- 4) De student dient eraan te denken dat dit Vedische uitdrukkingen zijn die behoren tot Opper- en Beneden-Tibet; of in wat algemene en betere zin: de bergen en valleien van India. Nagenoeg al hetgeen we hebben overgehouden van het antieke Grieks ontstond uit deze oude geschiedenissen. In het voortbrengen van talen en Goden overtreft India heel de rest van de wereld bij elkaar.
5. Waar er hoofdletters worden gebruikt bij de voornaamwoorden, maken zij onderscheid tussen de Schepper en God. Engelse en Amerikaanse leerlingen die geleerd hebben dat God in plaats van Jehovih de Schepper was, doen er goed aan dit onderscheid in gedachten te houden. Ormazd betekent hetzelfde als Jehovih (E-O-Ih).
- 6) Zie de ceremoniën, Boek van Saphah.
- 7) Deze slechte God was van dezelfde tijd als Ahura'Mazda, en niet als Ihua. De naam I'tura is nog steeds bekend onder sommige Amerikaanse stammen.
- 8) De legenden van China, India en Amerika vermelden allemaal dezelfde naam: Hog-a-wat-ha voor de mastodont. En de legenden stellen het dier niet voor als de olifant wat betreft zijn geaardheid, maar als een wroetend dier, zoals het varken.
- 9) Hoogstwaarschijnlijk waren de rituelen waarnaar verwezen wordt gelijkvormig aan Portpan en Anubis. Zie Boek van Saphah. Het woord Annubia is bekend bij sommige van de westelijke stammen. De vredespijp is bij hen allen bekend. En dit was ook een deel van de Egyptische ceremoniën.
- 10) Dit volk bracht deze godsdienst in praktijk en leefde ernaar toen de christenen er kwamen wonen. Zij verwelkomden de christenen en voedden hen en deelden hun vermogen met hen. Hun maïsvelden overdekten al de tegenwoordige noordwestelijke staten. Zij hadden staatsinstellingen, en hun verenigde staten werden genoemd naar de naam van de Grote Geest, Egoquim, of onjuist genoemd: Algonquin. Maar de christenen, vanwege hun religie, hieven de kreet "heidenen" aan, en overvielen en doodden hen, mannen, vrouwen en kinderen, drie miljoen! Ze vernietigden hun maïsvelden en zeiden dat zij te lui waren om te werken!

11) Zelf heb ik gezien dat personen zweefden en door de kracht van engelen in de lucht gedragen werden. En nu zijn er duizenden mannen en vrouwen die dezelfde dingen gezien hebben en de mogelijkheid kennen van al hetgeen hier wordt vermeld.

12) Aanvankelijk werd de unie van de Indiaanse staten genoemd zoals verklaard wordt, maar later werd dit verengelst tot Algonquin.